

Г Л А С Н И К

УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

Година LX, број 239, 23. август 2022.

ОДЛУКЕ СЕНАТА УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

ОДЛУКА УСТАВНОГ СУДА

ISSN 0409–0144

ГЛАСНИК УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

Издаје

Универзитет у Београду
Студентски трг 1, Београд

Главни и одговорни уредник
Гордана Бојовић

Технички уредник
Вања Радуловић

Штампа

Развојно-истраживачки центар Графичког инжењерства
– штампарија Технолошко-металуршког факултета
Београд, Карнегијева 4

С А Д Р Ж А Ј

ОДЛУКЕ СЕНАТА УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ	
са седнице одржане 13. јула 2022. године.....	1
1. ПРАВИЛНИК О ИЗМЕНАМА ПРАВИЛНИКА О ВЕЋИМА НАУЧНИХ ОБЛАСТИ НА УНИВЕРЗИТЕТУ У БЕОГРАДУ	1
2. ОДЛУКЕ	3
3. ОДЛУКЕ О ДОНОШЕЊУ СТУДИЈСКИХ ПРОГРАМА И О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА СТУДИЈСКИХ ПРОГРАМА	9
4. ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ У ЗВАЊЕ РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА	19
5. ОДЛУКЕ О ПРОДУЖЕЊУ РАДНОГ ОДНОСА	39
6. ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ У ЗВАЊЕ ГОСТУЈУЋЕГ ПРОФЕСОРА	41
7. ОДЛУКЕ КОЈЕ СЕ ОДНОСЕ НА СТУДИЈЕ ПРИ УНИВЕРЗИТЕТУ	45
ОДЛУКА УСТАВНОГ СУДА.....	47

На основу чл. 43 и 48 Статута Универзитета у Београду („Гласник Универзитета у Београду“ бр. 201/18, 207/19, 213/20, 214/20, 217/20, 230/21, 232/22, 233/22 и 236/22), Сенат Универзитета, на седници одржаној 13. јула 2022. године, доноси

П Р А В И Л Н И К
О ИЗМЕНАМА ПРАВИЛНИКА О ВЕЋИМА
НАУЧНИХ ОБЛАСТИ НА УНИВЕРЗИТЕТУ У БЕОГРАДУ

Члан 1

У Правилнику о већима научних области на Универзитету у Београду („Гласник Универзитета у Београду“, бр. 134/07, 150/09, 158/10, 164/11, 165/11, 180/14, 195/16, 196/16 и 197/17, 208/19 и 215/20), у члану 9 став 1 тачка 1 мења се и гласи: „1) доноси одлуку о избору наставника у сва звања, на предлог изборног већа факултета;“.

Тачка 2 се брише, а досадашње тачке 3–7, постају тачке 2–6.

Члан 2

Члан 11б се мења и гласи:

„Члан 11б

Веће научних области на првој седници у школској години усваја календар одржавања седница.

Седница већа научних области се сазива седам дана пре њеног одржавања.

Седнице сазива председник, најмање једном у 30 дана, осим у периоду од 15. јула до 15. августа.

Уколико председник пропусти да сазове седницу у року из претходног става, седницу ће сазвати заменик председника или проректор у року од највише седам дана након протека рока.

У случају одсутности председника, седницом председава заменик председника и потписује одлуке донете на тој седници.

Седнице се могу одржавати и електронским путем, у складу са чланом 168а став 1 Статута Универзитета.“.

Члан 3

У члану 11в став 3 се брише.

Члан 4

У члану 17 став 2 се брише.

Члан 5

Члан 24 се брише.

Члан 6

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у гласилу „Гласник Универзитета у Београду“.

(Београд, 13. јул 2022. године; Број: 61212-3046/1-22)

ПРЕДСЕДНИК СЕНАТА
РЕКТОР

проф. др Владан Ђокић, с.р.

На основу члана 98 Закона о високом образовању („Службени гласник РС”, број бр. 88/17, 73/18, 27/18 - др.закон, 67/19 и 6/20 - др.закони, 11/21-аутентично тумачење, 67/21 и 67/21 -др.закон) и члана 43 тачка 31 Статута Универзитета у Београду („Гласник Универзитета у Београду“, број 201/18, 207/19, 213/20, 214/20, 217/20, 230/21, 232/22, 233/22 и 236/22), а на предлог Наставно-научног већа Учитељског факултета и Већа за студије при Универзитету, Сенат Универзитета у Београду, на седници одржаној 13. јула 2022. године, донео је

О Д Л У К У

О ИЗМЕНИ И ДОПУНИ ОДЛУКЕ О РАСПИСИВАЊУ КОНКУРСА
за упис студената на студије првог, другог и трећег степена
за школску 2022/2023. годину, на студијске програме
чији су носиоци факултети у саставу Универзитета у Београду

У конкурсу за упис у школској 2022/2023. години, расписаном на седници Сената Универзитета, одржаној 20. априла 2022. године, додају се:

– студијски програми основних академских студија: образовање учитеља (240 ЕСПБ) и образовање васпитача (240 ЕСПБ) у високошколској јединици без својства правног лица ван седишта установе Нови Пазар у складу са уверењем о акредитацији програма број 612-00-00049/5/2022-03 и 612-00-00052/5/2022-03 од 24. јуна 2022. године. Упис на наведене студијске програме обавиће се у другом уписном року.

– студијски програм мастер академских студија Напредна анализа података на енглеском језику (90 ЕСПБ) у складу са Уверењем о акредитацији студијског програма број 612-00-00056/5/2021-03 од 23. јула 2021. године.

– студијски програм мастер струковних студија Радијациони терапеут (120 ЕСПБ) у складу са Уверењем о акредитацији студијског програма број 612-00-00339/5/2021-03 од 9. јуна 2022. године.

(Београд, 13. јул 2022. године; Број: 06-2893/4-2022)

ПРЕДСЕДНИК СЕНАТА
РЕКТОР

проф. др Владан Ђокић, с.р.

На основу члана 99 Закона о високом образовању („Службени гласник РС”, број бр. 88/17, 73/18, 27/18 - др.закон, 67/19 и 6/20 - др.закони, 11/21-аутентично тумачење, 67/21 и 67/21 -др.закон), и члана 84 став 2 Статута Универзитета у Београду („Гласник Универзитета у Београду“, број 201/18, 207/19, 213/20, 214/20, 217/20, 230/21, 232/22, 233/22 и 236/22), на предлог наставно-научних већа Факултета организационих наука, Учитељског факултета и Медицинског факултета, Сенат Универзитета у Београду, на седници одржаној 13. јула 2022. године, донео је

О Д Л У К У

о измени и допуни Одлуке о броју студената који се уписују на студијске програме који се организују на Универзитету, односно на високошколским јединицама у његовом саставу, за школску 2022/2023. годину

(1) УТВРЂУЈЕ СЕ измена и допуна броја студената који се уписују на студијске програме на Универзитету у Београду, односно на високошколским јединицама у његовом саставу, за школску 2022/2023. годину:

– У складу са Допуном уверења о акредитацији студијског програма број 612-00-00148/3/2022-03 од 6. јула 2022. године, на студијски програм основних академских студија Информациони системи и технологије (240 ЕСПБ), који се изводи на Факултету организационих наука, уписаће се укупно 590 студената, 240 на терет буџета и 350 самофинансирајућих.

– У складу са Допуном уверења о акредитацији студијског програма број 612-00-00149/3/2022-03 од 6. јула 2022. године, на студијски програм основних академских студија Менаџмент и организација (240 ЕСПБ), који се изводи на Факултету организационих наука, уписаће се укупно 390 студената, 180 на терет буџета и 210 самофинансирајућих.

– У складу са Уверењем о акредитацији студијског програма број 612-00-00049/5/2022-03 од 24. јуна 2022. године, на студијски програм основних академских студија Образовање учитеља (240 ЕСПБ), који

се изводи на Учитељском факултету у високошколској јединици без својства правног лица ван седишта установе Нови Пазар, уписаће се укупно 60 студената, 40 на терет буџета и 20 самофинансирајућих. Упис на наведени студијски програм обавиће се у другом уписном року.

– У складу са Уверењем о акредитацији студијског програма број 612-00-00052/5/2022-03 од 24. јуна 2022. године, на студијски програм основних академских студија Образовање васпитача (240 ЕСПБ), који се изводи на Учитељском факултету у високошколској јединици без својства правног лица ван седишта установе Нови Пазар, уписаће се укупно 30 студената, 20 на терет буџета и 10 самофинансирајућих. Упис на наведени студијски програм обавиће се у другом уписном року.

– У складу са Уверењем о акредитацији студијског програма број 612-00-00339/5/2021-03 од 9. јуна 2022. године, на студијски програм мастер струковних студија Радијациони терапеут (120 ЕСПБ) који се изводи на Медицинском факултету, уписаће се укупно 24 студента укупно, 0 на терет буџета и 24 самофинансирајућа.

(2) ДАЈЕ СЕ измена и допуна мишљења Влади Републике Србије о броју студената за упис у прву годину студијских програма који се финансирају из буџета за студијске прораме основних академских студија: Образовање учитеља, који се изводи на Учитељском факултету у високошколској јединици без својства правног лица ван седишта установе Нови Пазар – 40 студената на терет буџета и

Образовање васпитача, који се изводи на Учитељском факултету у високошколској јединици без својства правног лица ван седишта установе Нови Пазар – 20 студената на терет буџета.

(Београд, 13. јул 2022. године; Број: 06-2893/3-2022)

ПРЕДСЕДНИК СЕНАТА
РЕКТОР
проф. др Владан Ђокић, с.р.

На основу члана 43 тачка 57 Статута Универзитета у Београду („Гласник Универзитета у Београду”, бр. 201/2018, 207/19, 213/20, 214/20, 217/20, 230/21, 232/22, 233/22 и 236/22) и члана 7 Правилника о награђивању студената Универзитета у Београду („Гласник Универзитета у Београду”, бр. 149/09 и 204/18), а на предлог Већа групације природно-математичких наука, Већа групације медицинских наука, Већа групације друштвено-хуманистичких наука и Већа групације техничко-технолошких наука, Сенат Универзитета у Београду на седници одржаној 13. јула 2022. године, донео је

О Д Л У К У

За најбоље научно-истраживачке и стручне радове студената Универзитета у Београду у 2021. години, награђују се:

1. Са групације факултета природно-математичких наука:

Емилија Јовановић, студенткиња Биолошког факултета, за рад под називом: „Кардиоиди – нови модели људског срца у истраживању лекова и регенеративној медицини“.

2. Са групације факултета медицинских наука:

Алекса Мијатовић, студент Факултета ветеринарске медицине, за рад под називом: „Протективно дејство витамина Б1 на активност холинестераза, оксидативне и инфламаторне процесе у јетри пацова третираних хлорпирифосом“.

3. Са групације факултета друштвено-хуманистичких наука:

Тамара Бабић, студенткиња Филолошког факултета, за рад под називом: „Хајдегеровска херменеутика и тумачење српске књижевности: преглед и перспективе“.

4. Са групације факултета техничко-технолошких наука:

Јелена Чакаревић, студенткиња Електротехничког факултета, за рад под називом: „Minimization of Commutation Losses in LLC Resonant Converter with GaN HEMTs and Si based MOSFETs“.

(Београд, 13. јул 2022. године; Број: 612-1065/15-22)

ПРЕДСЕДНИК СЕНАТА
РЕКТОР

проф. др Владан Ђокић, с.р.

На основу члана 111 став 1 Закона о високом образовању („Сл. гласник РС”, бр. 88/17, 27/18 – др. закон, 73/18, 67/19 и 67/21), члана 43 став 1 тачка 11 и члана 119 став 2 Статута Универзитета у Београду („Гласник Универзитета у Београду“, бр. 201/18, 207/19, 213/20, 214/20, 217/20, 230/21, 232/22 и 233/22), а на предлог Савета Центра за континуирану едукацију бр. 06-1379/2-22 од 23. јуна 2022. год, Сенат Универзитета на седници одржаној 13. јула 2022. године, донео је

О Д Л У К У

1. УТВРЂУЈУ СЕ програм сталног усавршавања: Летња школа: Летња школа друштвене ангажованости и демократије-АНДЕМ, на Универзитету у Београду. Програми ће се реализовати у оквиру Центра за континуирану едукацију Универзитета у Београду.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е:

Савет Центра за континуирану едукацију, на основу иницијативе Института за филозофију и друштвену теорију, поднео је предлог за доношење програма сталног усавршавања.

Програми ће се реализовати у оквиру Центра за континуирану едукацију Универзитета у Београду. У реализацији програма учествоваће предавачи са Института за филозофију и друштвену теорију и Филозофског факултета, Универзитета у Београду.

Савет Центра за континуирану едукацију, на седници одржаној 23. јуна 2022. године размотрио је предлог за доношење програма сталног усавршавања и донело предлог одлуке, што је Сенат и усвојио, те је донета одлука као у изреци.

(Београд, 13. јул 2022. године; Број: 06-2893/1379/3-22)

ПРЕДСЕДНИК СЕНАТА
РЕКТОР
проф. др Владан Ђокић, с.р.

На основу члана 111 став 1 Закона о високом образовању („Сл. гласник РС”, бр. 88/17, 27/18 – др. закон, 73/18, 67/19 и 67/21), члан 43 став 1 тачка 11 и члана 119 став 2 Статута Универзитета у Београду („Гласник Универзитета у Београду“, бр. 201/18, 207/19, 213/20, 214/20, 217/20, 230/21, 232/22 и 233/22), а на предлог Савета Центра за континуирану едукацију бр. 06-1456/2469/2-22 од 23. јуна 2022. год, Сенат Универзитета на седници одржаној 13. јула 2022. године, донео је

О Д Л У К У

УТВРЂУЈУ СЕ програми сталног усавршавања: Курс: Advanced teaching for students' engagement, wellbeing, and success in a digital learning environment: Mind the gap, на Универзитету у Београду. Програми ће се реализовати у оквиру Центра за континуирану едукацију Универзитета у Београду.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е:

Савет Центра за континуирану едукацију, на основу иницијативе проистекле из учешћа Универзитета у Београду у Пројекту Effective teaching for student engagement and success in digital learning environment (StudES), поднео је предлог за доношење програма сталног усавршавања.

Програми ће се реализовати у оквиру Центра за континуирану едукацију Универзитета у Београду. У реализацији програма учествоваће предавачи са Филозофског факултета, Медицинског факултета, Математичког факултета и Рударско-геолошког факултета Универзитета у Београду

Савет Центра за континуирану едукацију, на седници одржаној 23. јуна 2022. године размотрио је предлог за доношење програма сталног усавршавања и донело предлог одлуке, што је Сенат и усвојио, те је донета одлука као у изреци.

(Београд, 13. јул 2022. године; Број: 06-2893/2269/4-22)

ПРЕДСЕДНИК СЕНАТА
РЕКТОР

проф. др Владан Ђокић, с.р.

На основу члана 58 став 3 тачка 2 Закона о високом образовању („Сл. гласник РС”, бр. 88/17, 73/18, 67/19 и 67/21), члана 43 став 1 тачка 4 Статута Универзитета у Београду („Гласник Универзитета у Београду“, бр. 201/18, 207/19, 213/20, 214/20, 217/20, 230/21, 232/22, 233/22 и 236/22), а у складу са Правилником о доношењу студијског програма („Гласник Универзитета у Београду“, број 139/07), на предлог Већа групације медицинских наука број: 61201-2406/2-22 од 7. јула 2022. године, Сенат Универзитета у Београду, на седници одржаној 13. јула 2022. године, донео је

О Д Л У К У

1. ДОНОСИ СЕ студијски програм мастер академских студија, Дијететски и козметички производи у унапређењу квалитета живота, 60 ЕСПБ.

2. НОСИЛАЦ СТУДИЈСКОГ ПРОГРАМА из тачке 1. ове одлуке је Универзитет у Београду – Фармацеутски факултет.

3. Савладавањем садржаја студијског програма из тачке 1. ове одлуке стиче се АКАДЕМСКИ НАЗИВ: мастер дијететских и козметичких производа у унапређењу квалитета живота.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Фармацеутски факултет је дана 6. јуна 2022. године поднео Универзитету у Београду предлог студијског програма из тачке 1. ове одлуке, који је утврдило Наставно-научно веће Факултета, на седници одржаној 19. маја 2022. године.

Веће групације медицинских наука размотрило је предлог Факултета и предложило Сенату доношење студијског програма, што је Сенат и усвојио, те је донета одлука као у изреци.

(Београд, 13. јул 2022. године; Број: 61201-2406/4-22)

ПРЕДСЕДНИК СЕНАТА
РЕКТОР
проф. др Владан Ђокић, с.р.

На основу чл. 58 ст. 3 тач. 2 Закона о високом образовању („Службени гласник РС”, бр. 88/17, 73/18, 27/18 - др. закон, 67/19 и 67/21), чл. 43 ст. 1 тач. 4 Статута Универзитета у Београду („Гласник Универзитета у Београду”, бр. 201/18, 207/19, 213/20, 214/20, 217/20, 230/21, 232/22, 233/22 и 236/22), а на предлог Већа групације природно-математичких наука бр: 61201-2926/2-22 од 8. јула 2022. године, Сенат Универзитета на седници одржаној 13. јула 2022. године, донео је

О Д Л У К У

1. ДОНОСЕ СЕ заједнички студијски програм мастер академских студија “Master in Astrophysics and Space Science – MASS“, Космичка истраживања и технологије, 120 ЕСПБ.

2. НОСИЛАЦ СТУДИЈСКОГ ПРОГРАМА из тачке 1 ове одлуке је Универзитет у Београду – Математички факултет.

3. Савладавањем садржаја студијског програма из тачке 1 ове одлуке стиче се АКАДЕМСКИ НАЗИВ: мастер астрофизичар (Master – astrophysics).

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Математички факултет („Факултет“) је дана 10. маја 2022. године поднео Универзитету у Београду предлог за доношење заједничког студијског програма из тачке 1 ове одлуке, који ће се реализовати у оквиру европског образовног програма Erasmus+Erasmus Mundus.

Наставно-научно веће Факултета утврдило је предлог студијског програма на седници одржаној 19. новембра 2021. године.

Веће групације природно-математичких наука на седници одржаној 8. јула 2022. године, размотрило је предлог Факултета и предложило Сенату доношење измена и допуна студијског програма, што је Сенат и усвојио, те је донета одлука као у изреци.

(Београд, 13. јул 2022. године; Број: 61201-2926/3-22)

ПРЕДСЕДНИК СЕНАТА
РЕКТОР

проф. др Владан Ђокић, с.р.

На основу чл. 58 ст. 3 тач. 2 Закона о високом образовању („Службени гласник РС”, бр. 88/17, 73/18, 27/18 - др. закон, 67/19 и 67/21), чл. 43 ст. 1 тач. 4 Статута Универзитета у Београду („Гласник Универзитета у Београду”, бр. 201/18, 207/19, 213/20, 214/20, 217/20, 230/21, 232/22, 233/22 и 236/22), а на предлог Већа групације природно-математичких наука бр: 61201-2965/2-22 од 8. јула 2022. године, Сенат Универзитета на седници одржаној 13. јула 2022. године, донео је

О Д Л У К У

1. ДОНОСЕ СЕ измене и допуне студијског програма основних академских студија Општа физика, 240 ЕСПБ.

2. НОСИЛАЦ СТУДИЈСКОГ ПРОГРАМА из тачке 1 ове одлуке је Универзитет у Београду – Физички факултет.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Физички факултет („Факултет“) је дана 8. јула 2022. године поднео Универзитету у Београду предлог за доношење измена и допуна студијског програма из тачке 1 ове одлуке, који је акредитован одлуком Комисије за акредитацију и проверу квалитета бр. 612-00-00251/8/2021-03 од 24. марта 2022. године.

Измене се односе на увођење обавезног предмета Стручна пракса, 3 ЕСПБ, наставник проф. др Братислав Обрадовић, а на основу препорука наведених у Одлуци Националог акредитационог тела о акредитацији студијског програма.

Веће групације природно-математичких наука на седници одржаној 8. јула 2022. године, размотрило је предлог Факултета и предложило Сенату доношење измена и допуна студијског програма, што је Сенат и усвојио, те је донета одлука као у изреци.

(Београд, 13. јул 2022. године; Број: 61201-2965/3-22)

ПРЕДСЕДНИК СЕНАТА

РЕКТОР

проф. др Владан Ђокић, с.р.

На основу чл. 58 ст. 3 тач. 2 Закона о високом образовању („Службени гласник РС”, бр. 88/17, 73/18, 27/18 - др. закон, 67/19 и 67/21), чл. 43 ст. 1 тач. 4 Статута Универзитета у Београду („Гласник Универзитета у Београду”, бр. 201/18, 207/19, 213/20, 214/20, 217/20, 230/21, 232/22, 233/22 и 236/22), а на предлог Већа групације техничко-технолошких наука бр: 61201-2412/2-22 од 7. јула 2022. године, Сенат Универзитета на седници одржаној 13. јула 2022. године, донео је

О Д Л У К У

1. ДОНОСЕ СЕ измене и допуне студијског програма интегрисаних академских студија Архитектура, 300 ЕСПБ.

2. НОСИЛАЦ СТУДИЈСКОГ ПРОГРАМА из тачке 1 ове одлуке је Универзитет у Београду – Архитектонски факултет.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Архитектонски факултет („Факултет“) је дана 14. јуна 2022. године поднео Универзитету у Београду предлог за доношење измена и допуна студијског програма из тачке 1 ове одлуке, који је акредитован одлуком Комисије за акредитацију и проверу квалитета бр. 612-00-00465/5/2020-03 од 20. маја 2021. године.

Измене се врше ради усклађивања са достигнућима науке и уметности, са предметом:

ЗИЗА11 – Изборни предмет 3 – Архитектура – Архитектура интегралног цртежа, 3 ЕСПБ, јесењи семестар, пета година интегрисаних академских студија – Архитектура, наставник предмета доц. др Владимир Ковач

Веће групације техничко-технолошких наука на седници одржаној 7. јула 2022. године, размотрило је предлог Факултета и предложило Сенату доношење измена и допуна студијског програма, што је Сенат и усвојио, те је донета одлука као у изреци.

(Београд, 13. јул 2022. године; Број: 61201-2412/3-22)

ПРЕДСЕДНИК СЕНАТА
РЕКТОР

проф. др Владан Ђокић, с.р.

На основу чл. 58 ст. 3 тач. 2 Закона о високом образовању („Службени гласник РС”, бр. 88/17, 73/18, 27/18 - др. закон, 67/19 и 67/21), чл. 43 ст. 1 тач. 4 Статута Универзитета у Београду („Гласник Универзитета у Београду”, бр. 201/18, 207/19, 213/20, 214/20, 217/20, 230/21, 232/22, 233/22 и 236/22), а на предлог Већа групације техничко-технолошких наука бр: 61201-2411/2-22 од 7. јула 2022. године, Сенат Универзитета на седници одржаној 13. јула 2022. године, донео је

О Д Л У К У

1. ДОНОСЕ СЕ измене и допуне студијског програма мастер академских студија Архитектура, 120 ЕСПБ.

2. НОСИЛАЦ СТУДИЈСКОГ ПРОГРАМА из тачке 1 ове одлуке је Универзитет у Београду – Архитектонски факултет.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Архитектонски факултет („Факултет“) је дана 14. јуна 2022. године поднео Универзитету у Београду предлог за доношење измена и допуна студијског програма из тачке 1 ове одлуке, који је акредитован одлуком Комисије за акредитацију и проверу квалитета бр. 612-00-00462/5/2020-03 од 20. маја 2021. године.

Измене се врше ради усклађивања са достигнућима науке и уметности, са предметом:

ЗИЗА11 – Изборни предмет 3 – Архитектура – Архитектура интегралног цртежа, 3 ЕСПБ, јесењи семестар, пета година мастер академских студија – Архитектура, наставник предмета доц. др Владимир Ковач

Веће групације техничко-технолошких наука на седници одржаној 7. јула 2022. године, размотрило је предлог Факултета и предложило Сенату доношење измена и допуна студијског програма, што је Сенат и усвојио, те је донета одлука као у изреци.

(Београд, 13. јул 2022. године; Број: 61201-2411/3-22)

ПРЕДСЕДНИК СЕНАТА
РЕКТОР

проф. др Владан Ђокић, с.р.

На основу чл. 58 ст. 3 тач. 2 Закона о високом образовању („Службени гласник РС”, бр. 88/17, 73/18, 27/18 - др. закон, 67/19 и 67/21), чл. 43 ст. 1 тач. 4 Статута Универзитета у Београду („Гласник Универзитета у Београду”, бр. 201/18, 207/19, 213/20, 214/20, 217/20, 230/21, 232/22, 233/22 и 236/22), а на предлог Већа групације техничко-технолошких наука бр: 61201-2898/2-22 од 7. јула 2022. године, Сенат Универзитета на седници одржаној 13. јула 2022. године, донео је

О Д Л У К У

1. ДОНОСЕ СЕ измене и допуне студијског програма мастер академских студија Инжењерство нафте и гаса (Petroleum Engineering), на српском и енглеском језику, 60 ЕСПБ.

2. НОСИЛАЦ СТУДИЈСКОГ ПРОГРАМА из тачке 1 ове одлуке је Универзитет у Београду – Рударско-геолошки факултет.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Рударско-геолошки факултет („Факултет“) је дана 5. јула 2022. године поднео Универзитету у Београду предлог за доношење измена и допуна студијског програма из тачке 1 ове одлуке, који је акредитован одлуком Комисије за акредитацију и проверу квалитета бр. 612-00-00256/9/2018-03 од 15. јануара 2020. године.

Измене се односе на повећање квоте самофинансирајућих студената за студије на српском и енглеском језику.

Веће групације техничко-технолошких наука на седници одржаној 7. јула 2022. године, размотрило је предлог Факултета и предложило Сенату доношење измена и допуна студијског програма, што је Сенат и усвојио, те је донета одлука као у изреци.

(Београд, 13. јул 2022. године; Број: 61201-2898/3-22)

ПРЕДСЕДНИК СЕНАТА

РЕКТОР

проф. др Владан Ђокић, с.р.

На основу чл. 58 ст. 3 тач. 2 Закона о високом образовању („Службени гласник РС”, бр. 88/17, 73/18, 27/18 - др. закон, 67/19 и 67/21), чл. 43 ст. 1 тач. 4 Статута Универзитета у Београду („Гласник Универзитета у Београду”, бр. 201/18, 207/19, 213/20, 214/20, 217/20, 230/21, 232/22, 233/22 и 236/22), а на предлог Већа групације природно-математичких наука бр: 61201-2966/2-22 од 8. јула 2022. године, Сенат Универзитета на седници одржаној 13. јула 2022. године, донео је

О Д Л У К У

1. ДОНОСЕ СЕ измене и допуне студијског програма мастер академских студија Општа физика, 60 ЕСПБ.

2. НОСИЛАЦ СТУДИЈСКОГ ПРОГРАМА из тачке 1 ове одлуке је Универзитет у Београду – Физички факултет.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Физички факултет („Факултет“) је дана 8. јула 2022. године поднео Универзитету у Београду предлог за доношење измена и допуна студијског програма из тачке 1 ове одлуке, који је акредитован одлуком Комисије за акредитацију и проверу квалитета бр. 612-00-00249/8/2021-03 од 24. марта 2022. године.

Измене се односе на увођење обавезног предмета Стручна пракса, 3 ЕСПБ, наставник проф. др Братислав Обрадовић, а на основу препорука наведених у Одлуци Националог акредитационог тела о акредитацији студијског програма.

Веће групације природно-математичких наука на седници одржаној 8. јула 2022. године, размотрило је предлог Факултета и предложило Сенату доношење измена и допуна студијског програма, што је Сенат и усвојио, те је донета одлука као у изреци.

(Београд, 13. јул 2022. године; Број: 61201-2966/3-22)

ПРЕДСЕДНИК СЕНАТА

РЕКТОР

проф. др Владан Ђокић, с.р.

На основу члана 58 став 3 тачка 2 Закона о високом образовању („Сл. гласник РС”, бр. 88/17, 27/18 – др. закон, 73/18, 67/19 и 67/21), члана 43 став 1 тачка 4 Статута Универзитета у Београду („Гласник Универзитета у Београду“, бр. 201/18, 207/19, 213/20, 214/20, 217/20, 230/21, 232/22 и 233/22), а у складу са Правилником о доношењу студијског програма („Гласник Универзитета у Београду“, број 139/07), на предлог Већа за интердисциплинарне, мултидисциплинарне и трансдисциплинарне студије бр. 06-4047/IV-2868/2-22 од 06. јула 2022. године, Сенат Универзитета у Београду, на седници одржаној 13. јула 2022. године, донео је

О Д Л У К У

1. ДОНОСЕ СЕ измене и допуне заједничког студијског програма мастер академских студија: „Менаџмент у систему здравствене заштите“ (60 ЕСПБ).

2. НОСИЛАЦ - КООРДИНАТОР СТУДИЈСКОГ ПРОГРАМА из тачке 1. ове одлуке је Универзитет у Београду – Медицински факултет.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Факултет организационих наука и Медицински факултет је дана 04. јула 2022. године поднео Универзитету у Београду предлог измена и допуна заједничког студијског програма из тачке 1. ове одлуке, који је акредитован одлуком Комисије за акредитацију и проверу квалитета бр. 612-00-00805/АУ/2015-06 од 08.04.2016. године.

Наставно-научно веће Факултета организационих наука дана 11. маја 2022. године и Наставно-научно веће Медицинског факултета дана 11. марта 2022. године донело је измене и допуне заједничког студијског програма мастер академских студија: „Менаџмент у систему здравствене заштите“ (60 ЕСПБ).

Веће за интердисциплинарне, мултидисциплинарне и трансдисциплинарне студије, на седници одржаној 06. јула 2022. године

размотрило је предлог за доношење измене и допуне студијског програма и донело предлог одлуке, што је Сенат и усвојио, те је донета одлука као у изреци.

(Београд, 13. јул 2022. године; Број: 06-2893/2868/3-22)

ПРЕДСЕДНИК СЕНАТА
РЕКТОР

проф. др Владан Ђокић, с.р.

На основу члана 58 став 3 тачка 2 Закона о високом образовању („Сл. гласник РС”, бр. 88/17, 27/18 – др. закон, 73/18, 67/19 и 67/21), члана 43 став 1 тачка 4 Статута Универзитета у Београду („Гласник Универзитета у Београду“, бр. 201/18, 207/19, 213/20, 214/20, 217/20, 230/21, 232/22 и 233/22), а у складу са Правилником о доношењу студијског програма („Гласник Универзитета у Београду“, број 139/07), на предлог Већа за интердисциплинарне, мултидисциплинаре и трансдисциплинарне студије бр. 06-4047/IV-2269/3-22 од 06. јула 2022. године, Сенат Универзитета у Београду, на седници одржаној 13. јула 2022. године, донео је

ОДЛУКУ

О ИЗМЕНИ И ДОПУНИ СТУДИЈСКОГ ПРОГРАМА ЗА
МУЛТИДИСЦИПЛИНАРНЕ МАСТЕР АКАДЕМСКЕ СТУДИЈЕ:
Религија у друштву, култури и европским интеграција (120 ЕСПБ)

1. Ради обезбеђења наставе на програму предлажу се следеће измене:

уводи се изборни предмет: Религија и средства масовне комуникације, наставник на предмету проф. др Зорица Томић, Филолошки факултет.

Веће за интердисциплинарне, мултидисциплинаре и трансдисциплинарне студије, на седници одржаној 06. јула 2022. године размотрило је предлог за доношење измене и допуне студијског програма и донело предлог одлуке, што је Сенат и усвојио, те је донета одлука као у изреци.

(Београд, 13. јул 2022. године; Број: 06-2893/2269/4-22)

ПРЕДСЕДНИК СЕНАТА
РЕКТОР

проф. др Владан Ђокић, с.р.

На основу чл. 75 Закона о високом образовању („Службени гласник РС”, бр. 88/17, 73/18, 27/18 - др. закони, 67/19, 6/20 – др. Закони, 11/21 – аутентично тумачење, 67/21 и 67/21 – др. закон), чл. 43 ст. 1 тач. 23 и чл. 44 ст. 4 Статута Универзитета у Београду („Гласник Универзитета у Београду”, бр. 201/18, 207/19, 213/20, 214/20, 217/20, 230/21, 232/22, 233/22 и 236/22), чл. 25 ст. 1 и ст. 2 тач. 1 Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Београду („Гласник Универзитета у Београду”, бр. 200/17 и 210/19) и Правилника о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду („Гласник Универзитета у Београду”, бр. 192/16, 195/16, 197/17, 199/17 и 203/18), а на предлог Изборног већа Факултета безбедности бр. 30/11 од 9. јуна 2022. године и мишљења Већа научних области правно-економских наука, 02-03 бр. 61202-2425/2-22 од 21. јуна 2022. године, Сенат Универзитета, на седници одржаној 13. јула 2022. године, донео је

ОДЛУКУ

БИРА СЕ др Миленко Џелетовић, ванредни професор, у звање редовног професора на Универзитету у Београду – Факултет безбедности, за ужу научну област Студије менаџмента људских и социјалних ресурса.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Факултет безбедности („Факултет“) је дана 26. јануара 2022. године у публикацији Националне службе за запошљавање „Послови”, објавио конкурс за избор у звање редовног професора, за ужу научну област Студије менаџмента људских и социјалних ресурса.

Реферат Комисије за припрему реферата о пријављеним кандидатима стављен је на увид јавности дана 7. априла 2022. године, објављивањем у дневном листу „Политика”, у Библиотеци и на web сајту Факултета.

На основу предлога Комисије за припрему реферата о пријављеним кандидатима, Изборно веће Факултета, на седници

одржаној 9. јуна 2022. године, донело је одлуку о утврђивању предлога да се кандидат др Миленко Целетовић изабере у звање редовног професора.

Факултет је дана 10. јуна 2022. године доставио Универзитету комплетан захтев за избор у звање на прописаним обрасцима.

Универзитет је комплетну документацију коју је доставио Факултет ставио на веб страницу Универзитета дана 16. јуна 2022. године.

Веће научних области правно-економских наука, на седници одржаној дана 21. јуна 2022. године дало је мишљење да се др Миленко Целетовић може изабрати у звање редовног професора.

Сенат Универзитета, на седници одржаној дана 13. јула 2022. године разматрао је захтев Факултета и утврдио да кандидат испуњава услове прописане чл. 74 и 75 Закона о високом образовању, чланом 135 Статута Универзитета у Београду, као и услове прописане Правилником о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду, па је донета одлука као у изреци.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове одлуке кандидат пријављен на конкурс може изјавити жалбу Сенату Универзитета, преко Факултета. Жалба се доставља Факултету у року од 8 дана од дана достављања одлуке.

(Београд, 13. јул 2022. године; Број: 61202-2425/3-22)

ПРЕДСЕДНИК СЕНАТА

РЕКТОР

проф. др Владан Ђокић, с.р.

На основу чл. 75 Закона о високом образовању („Службени гласник РС”, бр. 88/17, 73/18, 27/18 - др. закони, 67/19, 6/20 – др. Закони, 11/21 – аутентично тумачење, 67/21 и 67/21 – др. закон), чл. 43 ст. 1 тач. 23 и чл. 44 ст. 4 Статута Универзитета у Београду („Гласник Универзитета у Београду”, бр. 201/18, 207/19, 213/20, 214/20, 217/20, 230/21, 232/22, 233/22 и 236/22), чл. 25 ст. 1 и ст. 2 тач. 1 Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Београду („Гласник Универзитета у Београду”, бр. 200/17 и 210/19) и Правилника о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду („Гласник Универзитета у Београду”, бр. 192/16, 195/16, 197/17, 199/17 и 203/18), а на предлог Изборног већа Правног факултета бр. 02-176/17 од 3. јуна 2022. године и мишљења Већа научних области правно-економских наука, 02-03 бр. 61202-2426/2-22 од 21. јуна 2022. године, Сенат Универзитета, на седници одржаној 13. јула 2022. године, донео је

ОДЛУКУ

БИРА СЕ др Мирјана Радовић, ванредни професор, у звање редовног професора на Универзитету у Београду – Правни факултет, за Пословноправну ужу научну област.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Правни факултет („Факултет“) је дана 25. фебруара 2022. године у „Службеном гласнику РС” бр. 27, дана 2. марта 2022. године у публикацији Националне службе за запошљавање „Послови”, као и на веб сајту Факултета објавио конкурс за избор у звање редовног професора, за Пословноправну ужу научну област.

Реферат Комисије за припрему реферата о пријављеним кандидатима стављен је на увид јавности дана 1. априла 2022. године, објављивањем на огласној табли, у Библиотеци и на веб сајту Факултета.

На основу предлога Комисије за припрему реферата о пријављеним кандидатима, Изборно веће Факултета, на седници

одржаној 30. маја 2022. године, донело је одлуку о утврђивању предлога да се кандидат др Мирјана Радовић изабере у звање редовног професора.

Факултет је дана 10. јуна 2022. године доставио Универзитету комплетан захтев за избор у звање на прописаним обрасцима.

Универзитет је комплетну документацију коју је доставио Факултет ставио на веб страницу Универзитета дана 16. јуна 2022. године.

Веће научних области правно-економских наука, на седници одржаној дана 21. јуна 2022. године дало је мишљење да се др Мирјана Радовић може изабрати у звање редовног професора.

Сенат Универзитета, на седници одржаној дана 13. јула 2022. године разматрао је захтев Факултета и утврдио да кандидат испуњава услове прописане чл. 74 и 75 Закона о високом образовању, чланом 135 Статута Универзитета у Београду, као и услове прописане Правилником о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду, па је донета одлука као у изреци.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове одлуке кандидат пријављен на конкурс може изјавити жалбу Сенату Универзитета, преко Факултета. Жалба се доставља Факултету у року од 8 дана од дана достављања одлуке.

(Београд, 13. јул 2022. године; Број: 61202-2426/3-22)

ПРЕДСЕДНИК СЕНАТА

РЕКТОР

проф. др Владан Ђокић, с.р.

На основу чл. 75 Закона о високом образовању („Службени гласник РС”, бр. 88/17, 73/18, 27/18 - др. закони, 67/19, 6/20 – др. Закони, 11/21 – аутентично тумачење, 67/21 и 67/21 – др. закон), чл. 43 ст. 1 тач. 23 и чл. 44 ст. 4 Статута Универзитета у Београду („Гласник Универзитета у Београду”, бр. 201/18, 207/19, 213/20, 214/20, 217/20, 230/21, 232/22, 233/22 и 236/22), чл. 25 ст. 1 и ст. 2 тач. 1 Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Београду („Гласник Универзитета у Београду”, бр. 200/17 и 210/19) и Правилника о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду („Гласник Универзитета у Београду”, бр. 192/16, 195/16, 197/17, 199/17 и 203/18), а на предлог Изборног већа Правног факултета бр. 02-313/14 од 3. јуна 2022. године и мишљења Већа научних области правно-економских наука, 02-03 бр. 61202-2427/2-22 од 21. јуна 2022. године, Сенат Универзитета, на седници одржаној 13. јула 2022. године, донео је

ОДЛУКУ

БИРА СЕ др Мирјана Дреновак Ивановић, ванредни професор, у звање редовног професора на Универзитету у Београду – Правни факултет, за Управноправну ужу научну област.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Правни факултет („Факултет“) је дана 25. фебруара 2022. године у „Службеном гласнику РС” бр. 27, дана 2. марта 2022. године у публикацији Националне службе за запошљавање „Послови”, као и на веб сајту Факултета, објавио конкурс за избор у звање редовног професора, за Управноправну ужу научну област.

Реферат Комисије за припрему реферата о пријављеним кандидатима стављен је на увид јавности дана 4. маја 2022. године, објављивањем на огласној табли, у Библиотеци и на веб сајту Факултета.

На основу предлога Комисије за припрему реферата о пријављеним кандидатима, Изборно веће Факултета, на седници одржаној 30. маја 2022. године, донело је одлуку о утврђивању

предлога да се кандидат др Мирјана Дреновак Ивановић изабере у звање редовног професора.

Факултет је дана 10. јуна 2022. године доставио Универзитету комплетан захтев за избор у звање на прописаним обрасцима.

Универзитет је комплетну документацију коју је доставио Факултет ставио на веб страницу Универзитета дана 16. јуна 2022. године.

Веће научних области правно-економских наука, на седници одржаној дана 21. јуна 2022. године дало је мишљење да се др Мирјана Дреновак Ивановић може изабрати у звање редовног професора.

Сенат Универзитета, на седници одржаној дана 13. јула 2022. године разматрао је захтев Факултета и утврдио да кандидат испуњава услове прописане чл. 74 и 75 Закона о високом образовању, чланом 135 Статута Универзитета у Београду, као и услове прописане Правилником о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду, па је донета одлука као у изреци.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове одлуке кандидат пријављен на конкурс може изјавити жалбу Сенату Универзитета, преко Факултета. Жалба се доставља Факултету у року од 8 дана од дана достављања одлуке.

(Београд, 13. јул 2022. године; Број: 61202-2427/3-22)

ПРЕДСЕДНИК СЕНАТА
РЕКТОР

проф. др Владан Ђокић, с.р.

На основу чл. 75 Закона о високом образовању („Службени гласник РС”, бр. 88/17, 73/18, 27/18 - др. закони, 67/19, 6/20 – др. Закони, 11/21 – аутентично тумачење, 67/21 и 67/21 – др. закон), чл. 43 ст. 1 тач. 23 и чл. 44 ст. 4 Статута Универзитета у Београду („Гласник Универзитета у Београду”, бр. 201/18, 207/19, 213/20, 214/20, 217/20, 230/21, 232/22, 233/22 и 236/22), чл. 25 ст. 1 и ст. 2 тач. 1 Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Београду („Гласник Универзитета у Београду”, бр. 200/17 и 210/19) и Правилника о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду („Гласник Универзитета у Београду”, бр. 192/16, 195/16, 197/17, 199/17 и 203/18), а на предлог Изборног већа Економског факултета бр. 2314/2 од 15. јуна 2022. године и мишљења Већа научних области правно-економских наука, 02-03 бр. 61202-2546/2-22 од 21. јуна 2022. године, Сенат Универзитета, на седници одржаној 13. јула 2022. године, донео је

ОДЛУКУ

БИРА СЕ др Јелена Филиповић, ванредни професор, у звање редовног професора на Универзитету у Београду – Економски факултет, за ужу научну област Пословна економија и менаџмент.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Економски факултет („Факултет“) је дана 16. марта 2022. године у публикацији Националне службе за запошљавање „Послови” бр. 978, објавио конкурс за избор у звање редовног професора, за ужу научну област Пословна економија и менаџмент.

Реферат Комисије за припрему реферата о пријављеним кандидатима стављен је на увид јавности дана 16. маја 2022. године, објављивањем на веб сајту Факултета.

На основу предлога Комисије за припрему реферата о пријављеним кандидатима, Изборно веће Факултета, на седници одржаној 15. јуна 2022. године, донело је одлуку о утврђивању предлога да се кандидат др Јелена Филиповић изабере у звање редовног професора.

Факултет је дана 16. јуна 2022. године доставио Универзитету комплетан захтев за избор у звање на прописаним обрасцима.

Универзитет је комплетну документацију коју је доставио Факултет ставио на веб страницу Универзитета дана 16. јуна 2022. године.

Веће научних области правно-економских наука, на седници одржаној дана 21. јуна 2022. године дало је мишљење да се др Јелена Филиповић може изабрати у звање редовног професора.

Сенат Универзитета, на седници одржаној дана 13. јула 2022. године разматрао је захтев Факултета и утврдио да кандидат испуњава услове прописане чл. 74 и 75 Закона о високом образовању, чланом 135 Статута Универзитета у Београду, као и услове прописане Правилником о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду, па је донета одлука као у изреци.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове одлуке кандидат пријављен на конкурс може изјавити жалбу Сенату Универзитета, преко Факултета. Жалба се доставља Факултету у року од 8 дана од дана достављања одлуке.

(Београд, 13. јул 2022. године; Број: 61202-2546/3-22)

ПРЕДСЕДНИК СЕНАТА
РЕКТОР

проф. др Владан Ђокић, с.р.

На основу члана 75 Закона о високом образовању („Службени гласник РС”, бр. 88/17, 73/18, 67/19 и 67/21), чл. 43 ст. 1 тач. 22 и чл. 44 ст. 4 Статута Универзитета у Београду („Гласник Универзитета у Београду”, бр. 201/18, 207/19, 213/20, 214/20, 217/20, 230/21, 232/22 и 233/22), чл. 26 ст. 1 и ст. 2 тач. 1 Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Београду („Гласник Универзитета у Београду”, бр. 200/17 и 210/19) и Правилника о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду („Гласник Универзитета у Београду”, бр. 192/16, 195/16, 197/17, 199/17 и 203/18), а на предлог Изборног већа Технолошко-металуршког факултета, број: 36/25 од 26.5.2022. године и мишљења Већа научних области техничких наука, 02 бр. 61202-2276/2-22 од 4. јула 2022. године, Сенат Универзитета, на седници одржаној 13. јула 2022. године, донео је

ОДЛУКУ

БИРА СЕ др Снежана Станковић за редовног професора на Универзитету у Београду –Технолошко-металуршки факултет, за ужу научну област Текстилно инжењерство.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Технолошко-металуршки факултет („Факултет“) је дана 2. марта 2022. године, у публикацији „Послови”, објавио конкурс за избор у звање редовног професора, за ужу научну област Текстилно инжењерство, због истека изборног периода.

Реферат Комисије за припрему реферата о пријављеним кандидатима стављен је на увид јавности дана 27. априла 2022. године, објављивањем у Библиотеци и на интернет страни Факултета.

На основу предлога Комисије за припрему реферата о пријављеним кандидатима, Изборно веће Факултета, на седници одржаној дана 26. маја 2022. године, донело је одлуку о утврђивању предлога да се кандидат др Снежана Станковић изабере у звање редовног професора.

Факултет је дана 30. маја 2022. године доставио Универзитету комплетан захтев за избор у звање на прописаним обрасцима.

Универзитет је комплетну документацију коју је доставио Факултет ставио на интернет страницу Универзитета дана 28. јуна 2022. године.

Веће научних области техничких наука, на седници одржаној дана 4. јула 2022. године дало је мишљење да се др Снежана Станковић може изабрати у звање редовног професора.

Сенат Универзитета, на седници одржаној дана 13. јула 2022. године разматрао је захтев Факултета и утврдио да кандидат испуњава услове прописане чл. 74 и 75 Закона о високом образовању, чланом 135 Статута Универзитета у Београду, као и услове прописане Правилником о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду, па је донета одлука као у изреци.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове одлуке кандидат пријављен на конкурс може изјавити жалбу Сенату Универзитета, преко Факултета. Жалба се доставља Факултету у року од 8 дана од дана достављања одлуке.

(Београд, 13. јул 2022. године; Број: 61202-2276/3-22)

ПРЕДСЕДНИК СЕНАТА
РЕКТОР

проф. др Владан Ђокић, с.р.

На основу члана 75 Закона о високом образовању („Службени гласник РС”, бр. 88/17, 73/18, 67/19 и 67/21), чл. 43 ст. 1 тач. 22 и чл. 44 ст. 4 Статута Универзитета у Београду („Гласник Универзитета у Београду”, бр. 201/18, 207/19, 213/20, 214/20, 217/20, 230/21, 232/22, 233/22 и 236/22), чл. 26 ст. 1 и ст. 2 тач. 1 Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Београду („Гласник Универзитета у Београду”, бр. 200/17 и 210/19) и Правилника о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду („Гласник Универзитета у Београду”, бр. 192/16, 195/16, 197/17, 199/17 и 203/18), а на предлог Изборног већа Техничког факултета у Бору, број: VI/5-35-ИВ-1 од 13.6.2022. године и мишљења Већа научних области техничких наука, 02 бр. 61202-2762/2-22 од 4. јула 2022. године, Сенат Универзитета, на седници одржаној 13. јула 2022. године, донео је

ОДЛУКУ

БИРА СЕ др Исидора Милошевић за редовног професора на Универзитету у Београду – Технички факултет у Бору, за ужу научну област Индустијски менаџмент.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Технички факултет у Бору („Факултет“) је дана 30. марта 2022. године, у публикацији „Послови”, објавио конкурс за избор у звање редовног професора, за ужу научну област Индустијски менаџмент, због истека изборног периода.

Реферат Комисије за припрему реферата о пријављеним кандидатима стављен је на увид јавности дана 19. маја 2022. године, објављивањем у Библиотеци и на интернет страни Факултета.

На основу предлога Комисије за припрему реферата о пријављеним кандидатима, Изборно веће Факултета, на седници одржаној дана 13. јуна 2022. године, донело је одлуку о утврђивању предлога да се кандидат др Исидора Милошевић изабере у звање редовног професора.

Факултет је дана 23. јуна 2022. године доставио Универзитету комплетан захтев за избор у звање на прописаним обрасцима.

Универзитет је комплетну документацију коју је доставио Факултет ставио на интернет страницу Универзитета дана 28. јуна 2022. године.

Веће научних области техничких наука, на седници одржаној дана 4. јула 2022. године дало је мишљење да се др Исидора Милошевић може изабрати у звање редовног професора.

Сенат Универзитета, на седници одржаној дана 13. јула 2022. године разматрао је захтев Факултета и утврдио да кандидат испуњава услове прописане чл. 74 и 75 Закона о високом образовању, чланом 135 Статута Универзитета у Београду, као и услове прописане Правилником о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду, па је донета одлука као у изреци.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове одлуке кандидат пријављен на конкурс може изјавити жалбу Сенату Универзитета, преко Факултета. Жалба се доставља Факултету у року од 8 дана од дана достављања одлуке.

(Београд, 13. јул 2022. године; Број: 61202-2762/3-22)

ПРЕДСЕДНИК СЕНАТА
РЕКТОР

проф. др Владан Ђокић, с.р.

На основу чл. 75. Закона о високом образовању („Службени гласник РС”, бр. 88/17, 27/18, 73/18, 67/19, 6/20, 11/21 и 67/21), чл. 43 ст. 1 тач. 23 и чл. 44 ст. 4 Статута Универзитета у Београду („Гласник Универзитета у Београду”, бр. 201/18, 207/19, 213/20, 214/20, 217/20, 230/21, 232/22 и 233/22), чл. 25 ст. 1 и ст. 2 тач. 1 Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Београду („Гласник Универзитета у Београду”, бр. 200/17 и 210/19) и Правилника о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду („Гласник Универзитета у Београду”, бр. 192/16, 195/16, 197/17, 199/17, 203/18 и 223/21), а на предлог Изборног већа Хемијског факултета, бр: 341/6 од 16. јуна 2022. године и мишљења Већа научних области природних наука, 02-07 бр: 61202-2650/2-22 од 30. јуна 2022. године, Сенат Универзитета, на седници одржаној 13. јула 2022. године, донео је

ОДЛУКУ

БИРА СЕ др Јелена Мутић, у звање редовног професора на Универзитету у Београду – Хемијски факултет, за ужу научну област Аналитичка хемија.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Хемијски факултет (у даљем тексту Факултет) је 27. априла 2022. године, у публикацији „Послови”, објавио конкурс за избор у звање редовног професора, за ужу научну област Аналитичка хемија, због истека изборног периода.

Реферат Комисије за припрему реферата о пријављеним кандидатима стављен је на увид јавности 24. маја 2022. године, преко Библиотеке и сајта Факултета.

На основу предлога Комисије за припрему реферата о пријављеним кандидатима, Изборно веће Факултета, на седници одржаној 16. јуна 2022. године, донело је одлуку о утврђивању предлога да се кандидат др Јелена Мутић изабере у звање редовног професора.

Факултет је 20. јуна 2022. године доставио Универзитету комплетан захтев за избор у звање на прописаним обрасцима.

Универзитет је комплетну документацију коју је доставио Факултет ставио на веб страницу Универзитета 23. јуна 2022. године.

Веће научних области природних наука, на седници одржаној 30. јуна 2022. године дало је мишљење да се др Јелена Мутић може изабрати у звање редовног професора.

Сенат Универзитета, на седници одржаној 13. јула 2022. године разматрао је захтев Факултета и утврдио да кандидат испуњава услове прописане чл. 74 и 75 Закона о високом образовању, чланом 135 Статута Универзитета у Београду, као и услове прописане Правилником о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду, па је донета одлука као у изреци.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове одлуке кандидат пријављен на конкурс може изјавити жалбу Сенату Универзитета, преко Факултета. Жалба се доставља Факултету у року од 8 дана од дана достављања одлуке.

(Београд, 13. јул 2022. године; Број: 61202-2650/3-22)

ПРЕДСЕДНИК СЕНАТА
Р Е К Т О Р

проф. др Владан Ђокић, с.р.

На основу чл. 75. Закона о високом образовању („Службени гласник РС”, бр. 88/17, 27/18, 73/18, 67/19, 6/20, 11/21 и 67/21), чл. 43 ст. 1 тач. 23 и чл. 44 ст. 4 Статута Универзитета у Београду („Гласник Универзитета у Београду”, бр. 201/18, 207/19, 213/20, 214/20, 217/20, 230/21, 232/22 и 233/22), чл. 25 ст. 1 и ст. 2 тач. 1 Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Београду („Гласник Универзитета у Београду”, бр. 200/17 и 210/19) и Правилника о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду („Гласник Универзитета у Београду”, бр. 192/16, 195/16, 197/17, 199/17, 203/18 и 223/21), а на предлог Изборног већа Фармацеутског факултета, бр: 1088/1 од 19. маја 2022. године и мишљења Већа научних области природних наука, 02-07 бр: 61202-2090/2-22 од 30. јуна 2022. године, Сенат Универзитета, на седници одржаној 13. јула 2022. године, донео је

ОДЛУКУ

БИРА СЕ др Слађана Танасковић, у звање редовног професора на Универзитету у Београду – Фармацеутски факултет, за ужу научну област Општа и неорганска хемија.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Фармацеутски факултет (у даљем тексту Факултет) је 26. јануара 2022. године, у публикацији „Послови”, на сајту Универзитета и на сајту Факултета, објавио конкурс за избор у звање редовног професора, за ужу научну област Општа и неорганска хемија, због истека изборног периода.

Реферат Комисије за припрему реферата о пријављеним кандидатима стављен је на увид јавности 7. априла 2022. године, преко Архиве и сајта Факултета.

На основу предлога Комисије за припрему реферата о пријављеним кандидатима, Изборно веће Факултета, на седници одржаној 19. маја 2022. године, донело је одлуку о утврђивању предлога да се кандидат др Слађана Танасковић изабере у звање редовног професора.

Факултет је 20. маја 2022. године доставио Универзитету комплетан захтев за избор у звање на прописаним обрасцима.

Универзитет је комплетну документацију коју је доставио Факултет ставио на веб страницу Универзитета 23. јуна 2022. године.

Веће научних области природних наука, на седници одржаној 30. јуна 2022. године дало је мишљење да се др Слађана Танасковић може изабрати у звање редовног професора.

Сенат Универзитета, на седници одржаној 13. јула 2022. године разматрао је захтев Факултета и утврдио да кандидат испуњава услове прописане чл. 74 и 75 Закона о високом образовању, чланом 135 Статута Универзитета у Београду, као и услове прописане Правилником о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду, па је донета одлука као у изреци.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове одлуке кандидат пријављен на конкурс може изјавити жалбу Сенату Универзитета, преко Факултета. Жалба се доставља Факултету у року од 8 дана од дана достављања одлуке.

(Београд, 13. јул 2022. године; Број: 61202-2090/3-22)

ПРЕДСЕДНИК СЕНАТА
РЕКТОР

проф. др Владан Ђокић, с.р.

На основу чл. 75. Закона о високом образовању („Службени гласник РС”, бр. 88/17, 27/18, 73/18, 67/19, 6/20, 11/21 и 67/21), чл. 43 ст. 1 тач. 23 и чл. 44 ст. 4 Статута Универзитета у Београду („Гласник Универзитета у Београду”, бр. 201/18, 207/19, 213/20, 214/20, 217/20, 230/21, 232/22 и 233/22), чл. 25 ст. 1 и ст. 2 тач. 1 Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Београду („Гласник Универзитета у Београду”, бр. 200/17 и 210/19) и Правилника о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду („Гласник Универзитета у Београду”, бр. 192/16, 195/16, 197/17, 199/17, 203/18 и 223/21), а на предлог Изборног већа Пољопривредног факултета, бр: 300/8-2/1 од 26. маја 2022. године и мишљења Већа научних области природних наука, 02-07 бр: 61202-2152/2-22 од 30. јуна 2022. године, Сенат Универзитета, на седници одржаној 13. јула 2022. године, донео је

ОДЛУКУ

БИРА СЕ др Јелена Поповић-Ђорђевић, у звање редовног професора на Универзитету у Београду – Пољопривредни факултет, за ужу научну област Хемија.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Пољопривредни факултет (у даљем тексту Факултет) је 16. марта 2022. године, у публикацији „Послови”, на сајту Универзитета и на сајту Факултета, објавио конкурс за избор у звање редовног професора, за ужу научну област Хемија, због истека изборног периода.

Реферат Комисије за припрему реферата о пријављеним кандидатима стављен је на увид јавности 9. маја 2022. године, преко Архиве и сајта Факултета.

На основу предлога Комисије за припрему реферата о пријављеним кандидатима, Изборно веће Факултета, на седници одржаној 26. маја 2022. године, донело је одлуку о утврђивању предлога да се кандидат др Јелена Поповић-Ђорђевић изабере у звање редовног професора.

Факултет је 27. маја 2022. године доставио Универзитету комплетан захтев за избор у звање на прописаним обрасцима.

Универзитет је комплетну документацију коју је доставио Факултет ставио на веб страницу Универзитета 23. јуна 2022. године.

Веће научних области природних наука, на седници одржаној 30. јуна 2022. године дало је мишљење да се др Јелена Поповић-Ђорђевић може изабрати у звање редовног професора.

Сенат Универзитета, на седници одржаној 13. јула 2022. године разматрао је захтев Факултета и утврдио да кандидат испуњава услове прописане чл. 74 и 75 Закона о високом образовању, чланом 135 Статута Универзитета у Београду, као и услове прописане Правилником о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду, па је донета одлука као у изреци.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове одлуке кандидат пријављен на конкурс може изјавити жалбу Сенату Универзитета, преко Факултета. Жалба се доставља Факултету у року од 8 дана од дана достављања одлуке.

(Београд, 13. јул 2022. године; Број: 61202-2152/3-22)

ПРЕДСЕДНИК СЕНАТА
Р Е К Т О Р

проф. др Владан Ђокић, с.р.

На основу члана 43 Статута Универзитета у Београду („Гласник Универзитета у Београду”, бр. 201/18, 207/19, 213/20, 214/20, 217/20, 230/21, 232/22, 233/22 и 236/22) и члана 27 став 5 тачка 1 Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Београду („Гласник Универзитета у Београду”, бр. 200/17 и 210/19), а поводом жалбе проф. др Николе Самарџића од 27. јуна 2022. године на одлуку Сената, бр. 61202-2107/3-22 од 15. јуна 2022. године, Сенат Универзитета, као другостепени орган, на седници одржаној 13. јула 2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

1. ОДБАЦУЈЕ СЕ жалба проф. др Николе Самарџића на одлуку Сената, бр. 61202-2107/3-22 од 15. јуна 2022. године као недозвољена, јер је изјављена од стране лица које није овлашћено за подношење жалбе.
2. Ово решење је коначно.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Филозофски факултет („Факултет“) је 9. марта 2022. године, у публикацији „Послови”, објавио конкурс за избор у звање редовног професора, за ужу научну област Општа историја новог века, због истека изборног периода.

Реферат Комисије за припрему реферата о пријављеним кандидатима стављен је на увид јавности 4. априла 2022. године, преко сајта Факултета.

На основу предлога Комисије за припрему реферата о пријављеним кандидатима, Изборно веће Факултета, на седници одржаној 13. маја 2022. године, донело је одлуку о утврђивању предлога да се кандидат др Милош Ковић изабере у звање редовног професора.

Факултет је 20. маја 2022. године доставио Универзитету комплетан захтев за избор у звање на прописаним образцима.

Универзитет је комплетну документацију коју је доставио Факултет ставио на web страницу Универзитета 24. маја 2022. године.

Веће научних области друштвено-хуманистичких наука, на седници одржаној 31. маја 2022. године дало је мишљење да се др Милош Ковић може изабрати у звање редовног професора.

Сенат Универзитета, на седници одржаној 15. јуна 2022. године, разматрао је захтев Факултета и мишљење Већа научних области друштвено-хуманистичких наука и донео одлуку о избору др Милоша Ковића у звање редовног професора на Универзитету у Београду – Филозофски факултет, за ужу научну област Општа историја новог века, јер испуњава услове прописане чл. 74 и 75 Закона о високом образовању, чланом 135 Статута Универзитета у Београду, као и услове прописане Правилником о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду.

На ову одлуку Сената проф. др Никола Самарцић уложио је жалбу 27. јуна 2022. године. Сенат Универзитета, на седници одржаној 13. јула 2022. године, констатовао је да, у складу са чланом 27 Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Београду, само кандидат пријављен на конкурс за избор у звање који није задовољан одлуком већа научних области, односно Сената, може да изјави жалбу Сенату, преко факултета. У предметном случају, подносилац жалбе није учесник на конкурс (кандидат пријављен на конкурс), тако да не постоји правни основ за разматрање навода из предметне жалбе.

Како Сенат Универзитета не може да поступа по жалби која је изјављена од стране неовлашћеног лица, донето је решење као у изреци.

Сенат броји 52 члана. Седници је у моменту гласања присуствовало 35 чланова Сената. Сенат је једногласно, са 35 гласова "за" донео решење о одбацивању жалбе проф. др Николе Самарцића.

Упутство о правном средству: Против овог решења може се покренути управни спор пред надлежним судом.

(Београд, 13. јул 2022. године; Број: 612-2741/2-22)

ПРЕДСЕДНИК СЕНАТА
РЕКТОР

проф. др Владан Ђокић, с.р.

На основу члана 93 став 2 Закона о високом образовању („Службени гласник РС“, бр. 88/17 и 73/18), члана 151 Статута Универзитета у Београду („Гласник Универзитета” бр. 201/18, 207/19, 213/20, 214/20, 217/20 и 230/21), члана 9 став 1 тачка 6 Правилника о већима научних области на Универзитету у Београду („Гласник Универзитета у Београду“, бр. 134/07, 150/09, 158/10, 164/11, 165/11, 180/14, 195/16, 196/16, 197/17 и 208/19) а на предлог Наставно-научног већа Филолошког факултета, бр. 1271/2 од 30. маја 2022. године и мишљења Већа научних области друштвено-хуманистичких наука, бр. 61202-2144/2-22 од 21. јуна 2022. године, Сенат Универзитета, на седници одржаној 13. јула 2022. године, донео је

ОДЛУКУ

Др Михајлу Пантићу, редовном професору Универзитета у Београду – Филолошки факултет, продужава се радни однос за две школске године, односно до 30. септембра 2024. године.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Наставно-научно веће Филолошког факултета („Факултет”), на седници одржаној 30. маја 2022. године донело је одлуку да Сенату Универзитета у Београду предложи продужење радног односа проф. др Михајлу Пантићу, за две школске године, 2022/2023 и 2023/2024, односно до 30. септембра 2024. године.

Веће научних области друштвено-хуманистичких наука је на седници одржаној 21. јуна 2022. године разматрало предлог Наставно-научног већа Факултета и дало позитивно мишљење о испуњености услова за продужење радног односа.

Сенат Универзитета је размотрио предлог Факултета и мишљење Већа и утврдио да су испуњени услови за продужење радног односа.

Сагласно томе донета је одлука као у изреци.

(Београд, 13. јул 2022. године; Број: 612-2144/3-22)

ПРЕДСЕДНИК СЕНАТА
РЕКТОР
проф. др Владан Ђокић, с.р.

На основу члана 93 став 2 Закона о високом образовању („Службени гласник РС“, бр. 88/17 и 73/18), члана 151 Статута Универзитета у Београду („Гласник Универзитета“ бр. 201/18, 207/19, 213/20, 214/20, 217/20 и 230/21), члана 9 став 1 тачка 6 Правилника о већима научних области на Универзитету у Београду („Гласник Универзитета у Београду“, бр. 134/07, 150/09, 158/10, 164/11, 165/11, 180/14, 195/16, 196/16, 197/17 и 208/19) а на предлог Наставно-научног већа Факултета организационих наука, бр. 43 од 31. маја 2022. године и мишљења Већа научних области друштвено-хуманистичких наука, бр. 61202-2168/2-22 од 21. јуна 2022. године, Сенат Универзитета, на седници одржаној 13. јула 2022. године, донео је

ОДЛУКУ

Др Слободану Миладиновићу, редовном професору Универзитета у Београду – Факултет организационих наука, продужава се радни однос за две школске године, односно до 30. септембра 2024. године.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Наставно-научно веће Факултета организационих наука („Факултет“), на седници одржаној 31. маја 2022. године донело је одлуку да Сенату Универзитета у Београду предложи продужење радног односа проф. др Слободану Миладиновићу, за две школске године, 2022/2023 и 2023/2024, односно до 30. септембра 2024. године.

Веће научних области друштвено-хуманистичких наука је на седници одржаној 21. јуна 2022. године разматрало предлог Наставно-научног већа Факултета и дало позитивно мишљење о испуњености услова за продужење радног односа.

Сенат Универзитета је размотрио предлог Факултета и мишљење Већа и утврдио да су испуњени услови за продужење радног односа.

Сагласно томе донета је одлука као у изреци.

(Београд, 13. јул 2022. године; Број: 612-2168/3-22)

ПРЕДСЕДНИК СЕНАТА
РЕКТОР

проф. др Владан Ђокић, с.р.

На основу члана 77 Закона о високом образовању („Сл. гласник РС“, бр. 88/17, 73/18 и 67/19), члана 43 став 1 тачка 40 Статута Универзитета у Београду („Гласник Универзитета у Београду“, бр. 201/18, 207/19, 213/20, 214/20, 217/20, 230/21, 232/22, 233/22 и 236/22) и члана 4 Правилника о условима и начину ангажовања гостујућег професора на Универзитету у Београду („Гласник Универзитета у Београду“, бр. 135/07, 178/14), а на предлог Економског факултета, бр: 2345/1 од 16. јуна 2022. год. и предлог Већа групације друштвено-хуманистичких наука од 27. јуна 2022. год., Сенат Универзитета у Београду, на седници одржаној 13. јула 2022. године, донео је

О Д Л У К У

БИРА СЕ др Dimitrios Xefteris, ванредни професор на Департману за економију, Универзитет на Кипру, у звање гостујућег професора Универзитета у Београду.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Економски факултет доставио је образложени предлог број: 2345/1 са седнице Наставно-научног Већа одржане 15. јуна 2022. године да се др Димитриос Ксефтерис (Dimitrios Xefteris), ванредни професор на Департману за економију, Универзитет на Кипру, изабере у звање гостујућег професора на Универзитету у Београду.

Веће групације друштвено-хуманистичких наука на седници одржаној 27. јуна 2022. године разматрало је предлог Факултета и утврдило да кандидат испуњава услове предвиђене чланом 3 Правилника о условима и начину ангажовања гостујућег професора на Универзитету у Београду и предложило Сенату доношење одлуке о избору гостујућег професора, што је Сенат усвојио, те је донета одлука као у изреци.

(Београд, 13. јул 2022. године; Број: 61202-2509/3-22)

ПРЕДСЕДНИК СЕНАТА
РЕКТОР

проф. др Владан Ђокић, с.р.

На основу члана 77 Закона о високом образовању („Сл. гласник РС“, бр. 88/17, 73/18 и 67/19), члана 43 став 1 тачка 40 Статута Универзитета у Београду („Гласник Универзитета у Београду“, бр. 201/18, 207/19, 213/20, 214/20, 217/20, 230/21, 232/22, 233/22 и 236/22) и члана 4 Правилника о условима и начину ангажовања гостујућег професора на Универзитету у Београду („Гласник Универзитета у Београду“, бр. 135/07, 178/14), а на предлог Економског факултета, бр: 2344/1 од 16. јуна 2022. год. и предлог Већа групације друштвено-хуманистичких наука од 27. јуна 2022. год., Сенат Универзитета у Београду, на седници одржаној 13. јула 2022. године, донео је

О Д Л У К У

БИРА СЕ др Ирена Спасић, редовни професор на Факултету за рачунарство и информатику, Универзитет у Кардифу, Велика Британија, у звање гостујућег професора Универзитета у Београду.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Економски факултет доставио је образложени предлог број: 2344/1 са седнице Наставно-научног Већа одржане 15. јуна 2022. године да се др Ирена Спасић, редовни професор на Факултету за рачунарство и информатику, Универзитет у Кардифу, изабере у звање гостујућег професора на Универзитету у Београду.

Веће групације друштвено-хуманистичких наука на седници одржаној 27. јуна 2022. године разматрало је предлог Факултета и утврдило да кандидат испуњава услове предвиђене чланом 3 Правилника о условима и начину ангажовања гостујућег професора на Универзитету у Београду и предложило Сенату доношење одлуке о избору гостујућег професора, што је Сенат усвојио, те је донета одлука као у изреци.

(Београд, 13. јул 2022. године; Број: 61202-2508/3-22)

ПРЕДСЕДНИК СЕНАТА
РЕКТОР
проф. др Владан Ђокић, с.р.

На основу чл. 77 Закона о високом образовању („Службени гласник РС“, бр. 88/17, 73/18, 67/19 и 67/21), чл. 43 ст. 1 тач. 40 Статута Универзитета у Београду („Гласник Универзитета у Београду“, бр. 201/18, 207/19, 213/20, 214/20, 217/20, 230/21, 232/22, 233/22 и 236/22) и чл. 4 Правилника о условима и начину ангажовања гостујућег професора на Универзитету у Београду („Гласник Универзитета у Београду“, бр. 135/07 и 178/14) а на предлог Архитектонског факултета, бр. 01-629/2-10 од 18. априла 2022. године и предлога Већа групације техничко-технолошких наука, бр. 61202-2396/2-22 од 7. јула 2022. године, Сенат Универзитета у Београду, на седници одржаној 13. јула 2022. године, донео је

О Д Л У К У

БИРА СЕ проф. Мишел Меленхорст, (ТН-OWL Универзитет примењених наука и уметности), Детмолд, Немачка, у звање гостујућег професора Универзитета у Београду.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Архитектонски факултет („Факултет“) је доставио образложени предлог бр. 01-629/2-10 од 18. априла 2022. године да се проф. др Мишел Меленхорст (ТН-OWL Универзитет примењених наука и уметности), Детмолд, Немачка, изабере у звање гостујућег професора на Универзитету у Београду.

Веће групације техничко-технолошких наука на седници одржаној 7. јула 2022. године, разматрало је предлог Факултета и утврдило да кандидат испуњава услове предвиђене чланом 3 Правилника о условима и начину ангажовања гостујућег професора на Универзитету у Београду, те предложило Сенату доношење одлуке о избору гостујућег професора, што је Сенат и усвојио, те је донета одлука као у изреци.

(Београд, 13. јул 2022. године; Број: 61202-2396/3-22)

ПРЕДСЕДНИК СЕНАТА
РЕКТОР

проф. др Владан Ђокић, с.р.

На основу чл. 77 Закона о високом образовању („Службени гласник РС“, бр. 88/17, 73/18, 67/19 и 67/21), чл. 43 ст. 1 тач. 40 Статута Универзитета у Београду („Гласник Универзитета у Београду“, бр. 201/18, 207/19, 213/20, 214/20, 217/20, 230/21, 232/22, 233/22 и 236/22) и чл. 4 Правилника о условима и начину ангажовања гостујућег професора на Универзитету у Београду („Гласник Универзитета у Београду“, бр. 135/07 и 178/14) а на предлог Грађевинског факултета, бр. 22/65-2 од 1. јула 2022. године и предлога Већа групације техничко-технолошких наука, бр. 61202-2850/2-22 од 7. јула 2022. године, Сенат Универзитета у Београду, на седници одржаној 13. јула 2022. године, донео је

О Д Л У К У

БИРА СЕ проф. Зоран Капелан, (Delft University of Technology), Делфт, Холандија, у звање гостујућег професора Универзитета у Београду.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Грађевински факултет („Факултет“) је доставио образложени предлог бр. 22/65-2 од 1. јула 2022. године да се проф. др Зоран Капелан, (Delft University of Technology), Делфт, Холандија, изабере у звање гостујућег професора на Универзитету у Београду.

Веће групације техничко-технолошких наука на седници одржаној 7. јула 2022. године, разматрало је предлог Факултета и утврдило да кандидат испуњава услове предвиђене чланом 3 Правилника о условима и начину ангажовања гостујућег професора на Универзитету у Београду, те предложило Сенату доношење одлуке о избору гостујућег професора, што је Сенат и усвојио, те је донета одлука као у изреци.

(Београд, 13. јул 2022. године; Број: 61202-2850/3-22)

ПРЕДСЕДНИК СЕНАТА
РЕКТОР

проф. др Владан Ђокић, с.р.

На основу члана 58 став 3 тачка 2 Закона о високом образовању („Сл. гласник РС”, бр. 88/17, 27/18 – др. закон, 73/18, 67/19 и 67/21), члана 43 став 1 тачка 4 Статута Универзитета у Београду („Гласник Универзитета у Београду“, бр. 201/18, 207/19, 213/20, 214/20, 217/20, 230/21, 232/22 и 233/22), а у складу са Правилником о доношењу студијског програма („Гласник Универзитета у Београду“, број 139/07), на предлог Већа за интердисциплинарне, мултидисциплинаре и трансдисциплинарне студије бр. 06-4047/IV-585/7-22 од 06. јула 2022. године, Сенат Универзитета у Београду, на седници одржаној 13. јула 2022. године, донео је

О Д Л У К У

О ИМЕНОВАЊУ ЧЛАНОВА ПРОГРАМСКОГ САВЕТА ЗА ИНТЕРДИСЦИПЛИНАРНЕ МАСТЕР АКАДЕМСКЕ СТУДИЈЕ: Напредна анализа података (Advanced Data Analytics) 90 ЕСПБ

Именују се за чланове Програмског савета:

1. проф. др Владан Девеџић, Факултет организационих наука
2. проф. др Зорица Станимировић, Математички факултет
3. проф. др Вељко Јеремић, Факултет организационих наука
4. проф. др Биљана Миличић, Стоматолошки факултет
5. проф. др Оливер Тошковић, Филозофски факултет

(Београд, 13. јул 2022. године; Број: 06-2893/585/8-22)

**ПРЕДСЕДНИК СЕНАТА
РЕКТОР**

проф. др Владан Ђокић, с.р.

На основу члана 58 став 3 тачка 2 Закона о високом образовању („Сл. гласник РС”, бр. 88/17, 27/18 – др. закон, 73/18, 67/19 и 67/21), члана 43 став 1 тачка 4 Статута Универзитета у Београду („Гласник Универзитета у Београду“, бр. 201/18, 207/19, 213/20, 214/20, 217/20, 230/21, 232/22 и 233/22), а у складу са Правилником о доношењу студијског програма („Гласник Универзитета у Београду“, број 139/07), на предлог Већа за интердисциплинарне, мултидисциплинаре и трансдисциплинарне студије бр. 06-4047/IV-1962/3-22 од 06. јула 2022. године, Сенат Универзитета у Београду, на седници одржаној 13. јула 2022. године, донео је

О Д Л У К У

О ИЗМЕНИ И ДОПУНИ ЧЛАНОВА ПРОГРАМСКОГ САВЕТА ЗА ИНТЕРДИСЦИПЛИНАРНЕ МАСТЕР АКАДЕМСКЕ СТУДИЈЕ: ОБРАЗОВНЕ ПОЛИТИКЕ

I

Разрешава се чланства у Програмском савету:

1. Проф. др Тинде Ковач Церовић, Филозофски факултет

II

Именује се за члана Програмског савета:

1. Проф. др Драгица Павловић Бабић, Филозофски факултет

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Уместо проф. др Тидне Ковач Церовић, која због одласка у пензију више неће бити члан овог тела, предлаже се за члана Програмског савета проф. др Драгица Павловић Бабић са Филозофског факултета.

(Београд, 13. јул 2022. године; Број: 06-2893/1962/4-22)

ПРЕДСЕДНИК СЕНАТА
РЕКТОР

проф. др Владан Ђокић, с.р.

Уставни суд у саставу: председник Снежана Марковић и судије Гордана Ајншпилер Поповић, Лидија Ђукић, Татјана Ђуркић, Весна Илић Прелић, др Драгана Коларић, др Тамаш Корхеџ (Korhecz Tamás), Мирослав Николић, др Владан Петров, др Јован Ђирић, др Милан Шкулић и др Тијана Шурлан, на основу члана 167. став 1. тач. 1. и 3. Устава Републике Србије, на седници одржаној 30. јуна 2022. године, донео је

О Д Л У К У

1. Утврђује се да наслов изнад члана 133. у делу који гласи: „и повреде Кодекса“ и одредбе члана 133. ст. 4. и 5. Статута Универзитета у Београду („Гласник Универзитета у Београду“, бр. 201/18, 207/19, 213/20, 214/20 и 217/20) нису у сагласности са Уставом и законом.

2. Утврђује се да наслов изнад члана 8. који гласи: „Поступак одузимања звања због изречене мере јавне осуде за остале повреде Кодекса“ и одредбе чл. 8, 8а и 9. Правилника о поступку утврђивања неакадемског понашања у изради писаних радова („Гласник Универзитета у Београду“, бр. 193/16, 196/16, 197/17, 199/17, 203/18, 206/18, 212/19 и 214/20) нису у сагласности са Уставом и законом.

3. Одбацује се захтев за обуставу извршења појединачних аката, односно радњи предузетих на основу Правилника из тачке 2.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

I

Уставном суду су поднете две иницијативе којима се тражи покретање поступка за оцену уставности и законитости појединих одредаба општих аката Универзитета у Београду наведених у изреци ове одлуке. Првом иницијативом се оспорава сагласност са Уставом и законом одредбе члана 133. став 5. Статута Универзитета у Београду („Гласник Универзитета у Београду“, број 201/18), одредбе члана 9. Правилника о поступку утврђивања неакадемског понашања у изради писаних радова („Гласник Универзитета у Београду“, број 193/16) и одредаба чл. 1. и 2. Правилника о изменама и допунама Правилника

о поступку утврђивања неакадемског понашања у изради писаних радова („Гласник Универзитета у Београду“, број 214/20). Другом иницијативом се оспорава уставност одредбе члана 9. Правилника о поступку утврђивања неакадемског понашања у изради писаних радова („Гласник Универзитета у Београду“, бр. 193/16, 196/16, 197/17, 199/17, 203/18, 206/18, 212/19 и 214/20).

Наводи оспоравања изнети у првој иницијативи се, у најбитнијем, односе на следеће:

Прво, да у односу на оспорену одредбу члана 133. став 5. Статута Универзитета у Београду (у даљем тексту: Статут), а којом је предвиђено да се, ако лице из става 4. овог члана (лице које не може стећи звање наставника ако му је по доношењу коначне одлуке изречена мера јавне осуде за повреду Кодекса професионалне етике) има стечено звање наставника, односно сарадника, поступак одузимања звања спроводи на начин прописан општим актима Универзитета, постоји „недостатак легислативне компетенције Универзитета“ да својим општим актом уреди институт „одузимања“, односно „губитка“ звања наставника и сарадника на високошколским установама Универзитета. Ово из разлога што уређивање овог правног института излази изван оквира Уставом утврђеног јемства аутономије универзитета, јер је одредбом члана 72. став 2. Устава предвиђено да универзитети, високошколске и научне установе самостално одлучују о свом уређењу и раду, у складу са законом. Наводећи одредбе члана 6. Закона о високом образовању којима је дефинисано шта подразумева аутономија универзитета и других високошколских институција, као и одредбе чл. 73. до 75. овог закона, којима су уређене врсте звања наставника високошколске установе, услови за избор, стицање звања и заснивање радног односа, те одредбе чл. 83. до 87. Закона које се односе на стицање звања сарадника, иницијатор истиче да је Закон о високом образовању, којим је Република Србија, сагласно својим уставним надлежностима уредила систем високошколског образовања, прописао која питања високошколска установа уређује својим општим актом, те да „одузимање“ или „губитак“ звања није појам који Закон уопште познаје, нити је Законом предвиђено да звање наставника или сарадника може престати због изречене мере

јавне осуде за повреду Кодекса професионалне етике. По мишљењу иницијатора, Закон је престанак наставничких и сарадничких звања прописао кроз одређивање периода на који се врши избор у поједина звања и није оставио могућност да се општим актом високошколске установе предвиди неки други основ за престанак звања, при чему, у ситуацији када се утврди да приликом стицања звања није био испуњен неки од прописаних услова, не ради се о губљењу стеченог звања, већ о утврђењу да звање није стечено на правно ваљан начин. Такође, у иницијативи се наводи да Закон у члану 72. став 4. таксативно прописује која кривична дела због инфамности представљају сметњу за стицање звања наставника, односно сарадника и представљају основ за забрану обављања послова наставника, односно сарадника и престанак радног односа у складу са законом. Износећи своју анализу законских одредаба у делу којим се уређује престанак звања, иницијатор закључује да „корелативност стицања и престанка звања подразумева то да ако је питање када и како се могу стећи звања ... регулисано на нивоу Закона а само су прецизирање услова и процедура препуштени општим актима високошколске установе, такође и код престанка звања не би се општим актима високошколске установе могли увести неки нови основи за престанак звања“. Из наведених разлога, иницијатор сматра да оспорена одредба Статута није у сагласности са одредбама члана 72. Устава, као ни са одредбама чл. 6, 72. и 89. став 1. Закона о високом образовању.

Друго, у односу на оспорене одредбе Правилника о поступку утврђивања неакадемског понашања у изradi писаних радова („Гласник Универзитета у Београду“, бр. 193/16, 196/16, 197/17, 199/17, 203/18, 206/18, 212/19 и 214/20), Уставни суд најпре констатује да се првом иницијативом формално оспоравају одредбе чл. 1. и 2. Правилника о изменама и допунама Правилника који је донет 19. фебруара 2020. године („Гласник Универзитета у Београду“, број 214/20), којима је основни текст Правилника допуњен додавањем новог става 3. у члану 8. и додавањем новог члана 8а. Из садржине иницијативе следи да се разлози оспоравања суштински односе на одредбе чл. 8. и 8а Правилника у целини. Наиме, полазећи од аргументације изнете у погледу несагласности оспорене одредбе Статута са Уставом и

законом, иницијатор сматра да ни одредбе Правилника којима је уређен „поступак одузимања звања због изречене мере јавне осуде за остале повреде Кодекса“ (наслов изнад одредаба чл. 8. и 8а), нису у сагласности са претходно наведеним одредбама Устава и Закона о високом образовању. Поред тога, иницијативом се истиче и несагласност оспорених одредаба Правилника са начелом владавине права из члана 3. Устава, и то са становишта јасноће правних норми. У том смислу, иницијатор наводи да члан 8. Правилника предвиђа да наставничко звање може бити одузето у две ситуације: првој, ако се испостави да су радови на основу којих је кандидат изабран у звање резултат неакадемског понашања из члана 1. овог правилника (став 1. члана 8.) и тада поступак одузимања звања покреће декан, а поступак се спроводи на начин који је предвиђен за стицање звања (став 2. члана 8.); другој, када се поступак покреће против свих лица којима је изречена мера јавне осуде за (било коју) повреду Кодекса професионалне етике, с тим да у овој другој ситуацији „није предвиђено ко коме подноси предлог за одузимање наставничког звања“. Такође, иницијатор сматра да је нејасно коју ситуацију регулишу одредбе члана 8а Правилника, јер се применом било код метода тумачења правних норми не може закључити да ли се поступак предвиђен овим одредбама односи на одузимање звања због изречене јавне осуде за неакадемско понашање у изради писаних радова, а што је иначе једино предмет уређивања оспореног општег акта, или због изречене јавне осуде због било које повреде Кодекса. Имајући у виду да одузимање звања има за правну последицу и престанак радног односа, иницијатор сматра да оспорене одредбе нису у сагласности ни са зајемченим правом на рад из члана 60. Устава, којим је утврђено да се право на рад јемчи у складу са законом, те се, у вези с тим позива на одредбе чл. 89. и 93. Закона о високом образовању и одредбе чл. 175, 176. и 179. Закона о раду, наводећи да се оспореним Правилником у правни систем уводи нови разлог за отказ уговора о раду наставницима на високошколским установама, и то због повреде етичких правила Универзитета у Београду, а која правила имају за циљ да уреде етичку одговорност. Стога иницијатор сматра да оспорене одредбе нису у сагласности ни са означеним одредбама Закона о високом образовању и Закона о раду.

Коначно, у иницијативи се наводи да ове одредбе Правилника нису у сагласности ни са правом на правично суђење и правом на правно средство, која права су зајемчена одредбама члана 32. став 1. и члана 36. став 2. Устава, јер прописани поступак не предвиђа да о правима и обавезама лица против кога се води поступак одлучује суд.

Одредбу члана 9. Правилника, којом је прописано да ће се поступци започети пре ступања на снагу Кодекса и овог правилника окончати по одредбама Кодекса, Правилника о раду етичких комисија и Одбора за професионалну етику Универзитета у Београду и овог правилника, оспоравају оба иницијатора. Утврђивање неуставности оспорене одредбе Правилника тражи се са становишта њене несагласности са принципом забране повратног дејства закона и других општих аката из члана 197. Устава и са начелом владавине права из члана 3. Устава. Оба иницијатора сматрају да оспорена одредба има ретроактивно дејство у односу на поступке који су у току, а да Устав одредбама члана 197. искључује могућност да било који општи акт, осим појединих одредаба закона, има повратно дејство. Поред тога, један од иницијатора сматра да одредбе чл. 3. и 197. Устава нормирају основне постулате правне државе у формалном смислу којима држава гарантује грађанима правну сигурност и предвидивост. Један од подносилаца је поднео захтев за обуставу извршења појединачних аката донетих на основу оспорених одредаба Правилника.

II

Уставни суд је, сагласно одредби члана 33. став 1. Закона о Уставном суду („Службени гласник РС“, бр. 109/07, 99/11, 18/13 – Одлука УС, 40/15 – др. закон и 103/15), поднете иницијативе доставио на одговор Савету Универзитета у Београду, као доносиоцу оспореног Статута, и Сенату Универзитета у Београду, као доносиоцу оспореног Правилника.

Савет Универзитета у Београду у одговору на наводе иницијатора о несагласности са Уставом и законом оспорене одредбе Статута, позивајући се на одредбе члана 72. Устава и члана 6. Закона о високом образовању, истиче: да аутономија универзитета, поред осталог, подразумева право на унутрашњу организацију и право на избор наставника и сарадника, да је чланом 12. став 1. тачка 16) истог закона

прописано да Национални савет за високо образовање доноси Основе за кодекс о академском интегритету и сукобу интереса приликом избора у звање наставника, односно сарадника и заснивања радног односа на високошколским установама у Републици Србији (у даљем тексту: Основе за кодекс), да је у Основама за кодекс, које је Национални савет за високо образовање донео 24. октобра 2016. године, одређено да је високошколска установа дужна да донесе Кодекс о академском интегритету у циљу очувања достојанства професије, унапређења моралних вредности, заштите вредности знања и подизања свести о одговорности свих чланова академске заједнице, да се тачком 4б) овог акта предвиђа „одузимање наставничког односно сарадничког звања у случају да се сазнају нове чињенице, односно појаве докази из којих произлази да у тренутку избора у звање кандидат није испуњавао услове прописане законом, односно ако се утврди да радови на основу који је кандидат изабран у звање представљају резултат неакадемског понашања, као и да поступак одузимања звања покреће орган пословођења, који се спроводи на начин предвиђен за стицање звања“. На основу изложеног, доносилац оспореног Статута сматра да наведена одредба члана 12. став 1. тачка 1б) Закона о високом образовању и Основе за кодекс Националног савета за високо образовање дају основ за уређење питања академског интегритета на високошколским установама, што обухвата и питање правних последица неакадемског понашања на стицање и одузимање наставничких звања на Универзитету. Даље се наводи да су академски интегритет и питање избора наставника и сарадника очигледно повезани, те ако повреде академског интегритета не би могле да произведу никакве последице по статус наставника Универзитета, „увођење овог института у закон и друге опште акте би се испоставило као провизорно“. Осим тога, указује се да је чланом 176. тачка 2) Закона о раду прописано да радни однос престаје независно од воље послодавца и запосленог ако је запосленом, по одредбама закона, односно правноснажној одлуци суда или другог органа, забрањено да обавља одређене послове, а не може да му се обезбеди обављање других послова – даном достављања правноснажне одлуке. Стога је, по мишљењу доносиоца Статута, Универзитет „на темељу Уставом гарантоване аутономије,

чија је садржина утврђена законом, надлежан да пропише услове за стицање звања својих наставника и сарадника и да им, у случају да престану да испуњавају прописане услове, након спроведеног поступка, одузме додељено звање“. Како се у одговору наводи да се изнети разлози односе и на одредбе чл. 8. и 8а Правилника, закључује се да су „оспорене одредбе, очигледно, чврсто утемељене на Закону о високом образовању и Основама за кодекс Националног савета за високо образовање“. Поводом оспореног члана 9. Правилника, а у вези Кодекса, доносилац оспореног Статута сматра да се иницијативом, селективним позивањем на процесне законе, погрешно сугерише да је тим законима усвојено правило континуитета важења ранијих прописа до окончања започетих поступака, те истиче да се сврха оспорених одредаба Правилника не састоји у уређивању ранијих правно релевантних радњи чланова академске заједнице Универзитета у Београду, већ у окончавању поступака који су започети по основу захтева за утврђивање евентуалне повреде начела професионалне етике и академског интегритета на Универзитету. Закључује се да је реч о увођењу нових процесних, а не материјалних норми за поступке који нису окончани у предвиђеном року.

Сенат Универзитета у Београду, који је доносилац оспореног Правилника, није доставио тражени одговор на наводе иницијативе.

III

У спроведеном претходном поступку Уставни суд је утврдио:

Статут Универзитета у Београду, који је на правној снази, а чија одредба је оспорена једном од поднетих иницијатива, донео је Савет Универзитета у Београду, на седници одржаној 28. фебруара 2018. године. Основни текст Статута објављен је у „Гласнику Универзитета у Београду“ број 201/18. Измене и допуне Статута објављене су у „Гласнику Универзитета у Београду“, број 207/19, број 213/20, број 214/20 и број 217/20. Ступањем на снагу овог статута, престао је да важи Статут Универзитета у Београду („Гласник Универзитета у Београду“, бр. 131/06, 140/08, 143/08, 150/09, 160/11, 167/12, 172/13, 178/14, 184/15, 186/15-пречишћен текст и 189/16). Уставни суд додатно констатује да су последње допуне Статута извршене након иницирања

поступка пред Уставним судом, али да њихова садржина није од утицаја на поступање у овом уставносудском предмету.

Одредбе члана 133. Статута, међу којима је и оспорена одредба става 5. овог члана, налазе се у глави IX. ОСОБЉЕ НА УНИВЕРЗИТЕТУ, делу 2. НАСТАВНО ОСОБЉЕ, означене насловом који гласи: „Општи предуслов у погледу неосуђиваности за инфамна кривична дела и повреде Кодекса“. Овим одредбама је предвиђено да лице које је правоснажном пресудом осуђено за кривично дело против полне слободе, фалсификовања исправе коју издаје високошколска установа или примања мита у обављању послова у високошколској установи не може стећи звања наставника, односно сарадника (став 1.), да ако лице из става 1. овог члана има стечено звање наставника, односно сарадника, Сенат, односно наставно-научно веће факултета доноси одлуку о забрани обављања послова наставника, односно сарадника (став 2.), да лицу из става 2. овог члана престаје радни однос у складу са законом (став 3.), да лице коме је по доношењу коначне одлуке изречена мера јавне осуде за повреду Кодекса професионалне етике на може стећи звање наставника (став 4.) и да ако лице из става 4. овог члана има стечено звање наставника, односно сарадника поступак одузимања звања се спроводи на начин прописан општим актима Универзитета (оспорена одредба става 5.).

Сенат Универзитета у Београду је на седници одржаној 22. јуна 2016. године, донео оспорени Правилник о поступку утврђивања неакадемског понашања у изради писаних радова (у даљем тексту: Правилник), који је објављен у „Гласнику Универзитета у Београду“, број 193/16. Као правни основ за доношење Правилника наведена је одредба члана 42. тачка 57. тада важећег Статута Универзитета у Београду, којом је било предвиђено да Сенат обавља и друге послове у складу са законом, овим статутом и општим актима Универзитета. Измене и допуне Правилника објављене су у „Гласнику Универзитета у Београду“, број 196/16, број 197/17, број 199/17, број 203/18, број 206/18, број 212/19 и број 214/20).

Одредбама члана 1. Правилника прописано је да се овим правилником ближе уређује поступак утврђивања неакадемског понашања на Универзитету у Београду и факултетима и институтима у

његовом саставу (у даљем тексту: Универзитет) предвиђеног Кодексом професионалне етике Универзитета у Београду (у даљем тексту: Кодекс), а који се примењује на све писане радове наставног и научног особља и студената Универзитета (дипломски или завршни рад, мастер рад, специјалистички рад, магистарски рад, докторска дисертација, рад у часопису, уџбеник, монографија, поглавља у зборницима и сл.), као и на извештаје о наставном и научноистраживачком раду (став 1.), те да се поступак утврђивања неакадемског понашања предвиђен овим правилником примењује на плагирање, лажно ауторство, измишљање и кривотворење резултата и аутоплагирање (став 2.). Сагласно одредби члана 2. Правилника, мере изречене за неакадемско понашање из члана 1. став 2. овог правилника не ослобађају учиниоца евентуалне одговорности по законским прописима о заштити ауторских права и права интелектуалне својине, као и по другим основама.

Део II Правилника односи се на уређивање поступка утврђивања неакадемског понашања. Првостепени поступак по уредном захтеву за утврђивање неакадемског понашања из члана 1. овог правилника (који се подноси етичкој комисији чланице (Универзитета) у којој је лице против кога се подноси захтев запослено или је било запослено, завршило студије, односно одбранило рад) прописан је одредбама члана 5. Правилника. Поред прописивања органа и тела надлежних за поступање, њиховог састава и рокова у коме су дужни да поступе, односно одлуче, првостепени поступак је, у својој суштини, уређен на следећи начин: етичка комисија високошколске установе доставља поднети захтев наставно-научном већу ради именовања Стручне комисије, која врши процену оригиналности спорног писаног рада на начин предвиђен Правилником, након чега етичкој комисији доставља образложено стручно мишљење; на основу стручног мишљења Стручне комисије и изјашњења лица против кога је поднет захтев, етичка комисија саставља Извештај са мишљењем који доставља декану (ако је захтев поднет против декана Извештај се доставља наставно-научном већу); Извештај етичке комисије декан доставља наставно-научном већу, ради одлучивања; на основу одлуке наставно-научног већа којом је утврђено неакадемско понашање, декан (односно савет, ако се поступак води против декана) изриче мере предвиђене

чланом 16. Правилника о раду етичких комисија и Одбора за професионалну етику Универзитета (посебан општи правни акт којим су, поред осталог, прописане мере за повреду Кодекса). Првостепени поступак се завршава достављањем одлуке декана, у писаном облику, учесницима у поступку. Одредбама члана 6. Правилника уређен је другостепени поступак – поступак по жалби коју, у року од 15 дана од дана пријема првостепене одлуке, могу изјавити лице против кога је изречена мера и подносилац захтева, о којој, у року од 120 дана од дана пријема жалбе, одлуку доноси Одбор за професионалну етику Универзитета у Београду (у даљем тексту: Одбор). Одбор својом одлуком може потврдити или преиначити првостепену одлуку, или је поништити и вратити на поновно одлучивање. Одредбама истог члана Правилника је, поред осталог, прописано и: да је одлука Одбора коначна; да уколико је предмет враћен првостепеном органу на поновно одлучивање Одбор је дужан да својим решењем укаже првостепеном органу „у ком погледу треба допунити поступак“, а првостепени орган је дужан да у свему поступи по другостепеном решењу и да, у року који одреди Одбор, донесе нову одлуку; да је против нове првостепене одлуке такође дозвољена жалба; да ће Одбор, ако нађе да не постоји оправдани разлог због кога првостепени орган није донео одлуку у одређеном року, сам одлучити о управној ствари, у ком случају, уколико утврди да постоји неакадемско понашање, изриче меру предвиђену чланом 16. Правилника о раду етичких комисија и Одбора за професионалну етику Универзитета.

Делом III Правилника који је означен као „ПОСЕБНЕ ОДРЕДБЕ КОЈЕ СЕ ОДНОСЕ НА УТВРЂИВАЊЕ ОРИГИНАЛНОСТИ ДОКТОРСKE ДИСЕРТАЦИЈЕ И НА ОДУЗИМАЊЕ ЗВАЊА“, у одредбама члана 7. Правилника прописан је поступак утврђивања оригиналности докторске дисертације и одузимања звања, и то тако што је, поред осталог, предвиђено: које обавезне елементе садржи захтев за утврђивање неакадемског понашања „у случају докторске дисертације“ (став 1.); шта садржи мишљење Стручне комисије „по захтеву из става 1. овог члана“ (став 2.); да се о захтеву решава у складу са чл. 4-6. овог правилника (став 3.); да се, у случају коначне одлуке којом је утврђено да дисертација није резултат оригиналног научног

рада, диплома о стеченом научном звању доктора наука оглашава ништавом, у складу са законом (став 4.); да даном оглашавања ништавости дипломе о научном звању доктора наука, лицу чија је диплома оглашена ништавом престају права и обавезе проистекле по основу стицања дипломе која је поништена (став 5.); да по пријему одлуке Сената о поништавању дипломе и додатка дипломи, изборно веће факултета на коме је диплома стечена, доноси предлог одлуке о одузимању звања лицу из става 5. овог члана и упућује га „Универзитету“, достављајући уз предлог одлуке и фотокопију одлуке о избору у звање које се одузима (став 8.); да надлежно веће научних области, када се ради о звању доцента и ванредног професора, односно Сенат, када се ради о звању редовног професора, доноси одлуку о одузимању звања лицу коме је поништена диплома (став 9.); да је одлука из става 9. овог члана коначна и доставља се факултету у року од седам радних дана од дана доношења одлуке, „ради спровођења процедуре у складу са прописима којима се регулише рад“ (став 10.).

У истом делу Правилника налазе се и оспорене одредбе чл. 8. и 8а, које су насловљене као: „Поступак одузимања звања због изречене мере јавне осуде за остале повреде Кодекса“. Одредбама ст. 1. и 2. члана 8, које су биле саставни део основног текста оспореног Правилника, предвиђено је: ако се сазнају нове чињенице, односно појаве нови докази из којих произлази да у тренутку избора у звање кандидат није испуњавао услове прописане законом, односно ако се утврди да радови на основу којих је кандидат изабран у звање представљају резултат неакадемског понашања из члана 1. овог правилника, том кандидату може да буде одузето звање на Универзитету (став 1.) и да поступак одузимања звања из става 1. овог члана покреће декан, а поступак се спроводи на начин који је предвиђен за стицање звања (став 2.). Одредбом става 3. члана 8, која је у Правилник унета допунама извршеним 2020. године, објављеним у „Гласнику Универзитета у Београду“, број 214/20, прописано је да се поступак одузимања звања покреће против свих лица којима је изречена мера јавне осуде за повреду Кодекса професионалне етике. Истим допунама у Правилник је унет и оспорени члан 8а којим је прописано: да на основу коначне одлуке којом је утврђено да рад из члана 1. овог правилника (рад у

часопису, уџбеник, монографија, поглавља у зборницима и сл.) није резултат самосталног рада или оригиналног научног рада, односно на основу коначне одлуке којом је лицу изречена мера јавне осуде, декан доставља Сенату предлог одлуке о одузимању звања лицу које је учинило повреду Кодекса у року од 15 дана, у електронској форми и у једном штампаном примерку (став 1.); да Сенат доноси одлуку о одузимању звања лицу коме је изречена мера јавне осуде (став 2.); да лице којем је одузето звање одлуком из става 2. овог члана може да изјави жалбу Сенату у року од осам дана од дана достављања одлуке (став 3.); да при одлучивању о жалби Сенат може да затражи да му факултет пружи додатна појашњења у року од 45 дана (став 4.); да Сенат о жалби одлучује у року од 45 дана од дана приспећа жалбе, изузев у случају обраћања факултету из става 4. овог члана, када о жалби одлучује на првој наредној седници по приспећу појашњења које му достави факултет (став 5.); да је одлука по жалби коначна и доставља се факултету у року од седам дана, ради доношења одлуке о престанку уговора о раду (став 6.).

Одредбом члана 9. оспореног Правилника, која представља једну од прелазних одредаба, предвиђено је да ће се поступци започети пре ступања на снагу Кодекса и овог правилника окончати по одредбама Кодекса, Правилника о раду етичких комисија и Одбора за професионалну етику Универзитета у Београду и овог правилника.

Прелазним и завршним одредбама Правилника није предвиђено да његовим ступањем на снагу престаје да важи било који општи акт Универзитета у Београду којим је претходно био уређен поступак утврђивања неакадемског понашања у изради писаних радова.

IV

Одредбама Устава Републике Србије за које Уставни суд налази да су од значаја за оцену одредаба оспорених општих правних аката Универзитета у Београду, утврђено је: да је владавина права основна претпоставка Устава и да почива на неотуђивим људским правима, а да се владавина права остварује слободним и непосредним изборима, уставним јемствима људских и мањинских права, поделом власти, независном судском влашћу и повиновањем власти Уставу и закону

(члан 3.); да се Уставом јемче, и као таква, непосредно се примењују људска и мањинска права зајемчена општеприхваћеним правилима међународног права, потврђеним међународним уговорима и законима, те да се законом може прописати начин остваривања ових права само ако је то Уставом изричито предвиђено или ако је то неопходно за остварење појединог права због његове природе, при чему закон ни у ком случају не сме да утиче на суштину зајемченог права (члан 18. став 2.); да јемства неotuђивих људских и мањинских права у Уставу служе очувању људског достојанства и остварењу пуне слободе и једнакости сваког појединца у праведном, отвореном и демократском друштву, заснованом на владавини права (члан 19.); да свако има право да независан, непристрасан и законом већ установљени суд, правично и у разумном року, јавно расправи и одлучи, поред осталог, о његовим правима и обавезама (члан 32. став 1.); да се јемчи право на рад, у складу са законом (члан 60. став 1.); да се јемчи аутономија универзитета, високошколских и научних установа, као и да универзитети, високошколске и научне установе самостално одлучују о своме уређењу и раду, у складу са законом (члан 72.); да закони и сви други општи акти не могу имати повратно дејство, а да, изузетно, само поједине одредбе закона могу имати повратно дејство, ако то налаже општи интерес утврђен при доношењу закона (члан 197. ст. 1. и 2.).

Законом о високом образовању („Службени гласник РС“, бр. 88/17, 27/18 – др. закон, 73/18, 67/19, 6/20 – др. закон, 11/21-аутентично тумачење, 67/21 и 67/21-др. закон), којим се уређује систем високог образовања, услови и начин обављања делатности високог образовања, основе финансирања високог образовања, као и друга питања од значаја за обављање ове делатности (члан 1. став 1.), у делу I ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ, чланом 6. став 1. одређено је да аутономија универзитета и других високошколских установа подразумева, у складу са овим законом – 1) право на утврђивање студијских програма, 2) право на утврђивање правила студирања и услова уписа студената, 3) право на уређење унутрашње организације, 4) право на доношење статута и избор органа управљања и других органа, у складу са овим законом, 5) право на избор наставника и сарадника, 6) право на издавање јавних исправа, 7) право на располагање финансијским средствима, у складу са законом, 8) право на коришћење имовине, у складу са законом, те

9) право на одлучивање о прихватању пројеката и о међународној сарадњи. Ставом 2. члана 6. Закона је одређено да се права из става 1. овог члана остварују уз поштовање људских права и грађанских слобода и отворености према јавности и грађанима.

Осталим, по мишљењу Уставног суда, релевантним одредбама Закона о високом образовању прописано је следеће:

– да је статут основни општи акт високошколске установе којим се уређује организација установе, начин рада, управљање у руковођење, као и друга питања од значаја за обављање делатности и рад високошколске установе, у складу са законом (члан 56.);

– да стручни орган самосталне високошколске установе доноси кодекс професионалне етике и правила понашања у установи, којим се утврђују етичка начела објављивања научних, односно уметничких резултата, односа према интелектуалној својини, односа између наставника и сарадника, других запослених и студената, поступака у наступању високошколске установе и наставника, сарадника и студената у правном промету, као и у односу према јавности и средствима јавног информисања (члан 65. став 7.);

– да наставно особље високошколске установе чине лица која остварују образовну, научну, уметничку, истраживачку и иновациону делатност, да наставно особље, у смислу овог закона, јесу – наставници, истраживачи и сарадници; да лице које је правноснажном пресудом осуђено за кривично дело против полне слободе, фалсификовања исправе коју издаје високошколска установа или примања мита у обављању послова у високошколској установи не може стећи звање наставника, односно сарадника, да ако лице из става 4. овог члана има стечено звање, високошколска установа доноси одлуку о забрани обављања послова наставника, односно сарадника, да лицу из става 5. овог члана престаје радни однос у складу са законом (члан 72. ст. 1,2, 4, 5. и 6.).

Одредбама члана 73. Закона одређена су звања наставника, а одредбама члана 74. Закона прописани услови за избор у звање наставника и то тако што је, најпре, одредбом става 1. овог члана, као општи услов, прописано да у звање наставника може бити изабрано лице које има одговарајући стручни, академски, научни,

односно уметнички назив стечен на акредитованом студијском програму и акредитованој високошколској установи и које има способност за наставни рад, да би, потом, одредбама ст. 2. до 11. овог члана, законодавац прописао посебне услове за избор у свако поједино звање наставника. Одредбом става 12. члана 74. Закона високошколској установи је дато овлашћење да својим актом уреди ближе услове за избор у звање наставника у складу са минималним условима за избор у звања наставника на универзитету из члана 12. став 1. тачка 15) овог закона. У контексту наведеног, Уставни суд указује да су одредбама члана 12. Закона прописане надлежности Националног савета за високо образовање, који је чланом 10. истог закона образован ради обезбеђивања развоја и унапређења квалитета високог образовања, међу којима је утврђивање минималних услова за избор у звање наставника, на предлог Конференције универзитета, односно Конференције академија и високих школа (тачка 15)), на коју се позива члан 74. Закона.

Одредбама члана 75. Закона уређено је стицање звања наставника, заснивање и трајање радног односа, с тим што је ставом 7. овог члана дато овлашћење самосталној високошколској установи да својим актом уреди начин и поступак заснивања радног односа и стицања звања наставника. У погледу трајања радног односа, одредбом става 5. члана 75. је прописано да само лица изабрана у звање професора струковних студија и редовног професора стичу звање и заснивају радни однос на неодређено време, док лица изабрана у сва друга звања наставника стичу звање и заснивају радни однос на период у трајању од пет година (став 4. члана 75.).

Одредбама члана 82. Закона уређена су звања сарадника у високошколској установи, а одредбама чл. 83. до 87. општи услови за избор у свако од сарадничких звања, заснивање радног односа и његово трајање. За сва звања сарадника, Законом је прописано да се посебни услови за избор утврђују општим актом високошколске установе.

Уређујући права и обавезе (свих) запослених на високошколској установи, законодавац је одредбом члана 89. став 1. Закона прописао да се у погледу права, обавеза и одговорности запослених на високошколској установи примењује закон којим се уређује рад,

ако овим законом није другачије уређено. Уставни суд констатује да су Законом о високом образовању уређена следећа права и обавезе наставника и сарадника: рад на другим високошколским установама и здравственим установама (члан 90.), плаћено одсуство (члан 91.), мировање радног односа и изборног периода (члан 92.) и престанак радног односа наставника (члан 93.). Из одредаба члана 93. Закона произлази да законодавац уређује престанак радног односа само по основу навршених година живота и стажа осигурања.

Уређујући питање поништавања диплома, Закон је одредбама члана 127. ст. 3. до 5. прописао да самостална високошколска установа поништава диплому о стеченом првом и другом степену академских и струковних студија, о стеченом академском називу магистра, односно о стеченом научном називу доктора наука, односно доктора уметности, у складу са (својим) општим актом, ако утврди да завршни рад није резултат самосталног рада кандидата/ да магистарски рад није резултат самосталног рада кандидата/ да докторска дисертација, односно докторски уметнички пројекат није оригиналан научни, односно уметнички резултат рада кандидата.

V

Оцена сагласности Статута Универзитета у Београду са Уставом и законом

Приступајући испитивању основаности навода и разлога оспоравања уставности и законитости одредбе става 5. члана 133. Статута Универзитета у Београду („Гласник Универзитета у Београду“, бр. 201/18, 207/19, 213/20, 214/20 и 217/20), Уставни суд је пошао од целине одредаба члана 133. Статута, те је утврдио да су ове одредбе означене као „Општи предуслов у погледу неосуђиваности за инфамна кривична дела и повреде Кодекса“. Доносилац Статута је одредбама ст. 1. до 3. овог члана преузео одредбе члана 72. ст. 4. до 6. Закона о високом образовању, којима је прописано да лице које је правоснажно осуђено за неко од таксативно наведених кривичних дела не може стећи звање наставника, односно сарадника (став 4. члана 72. Закона), да ако правоснажно осуђено лице има стечено звање наставника, односно сарадника, високошколска установа доноси одлуку о забрани обављања послова наставника, односно сарадника (став 5. истог

члана), а лицу престаје радни однос у складу са законом (став 6.). Сагласно одредби члана 56. Закона, према којој се статутом уређује, поред осталог, начин рада високошколске установе, одредбом става 2. члана 133. Статута је само одређен стручни орган Универзитета, односно факултета који доноси одлуку о забрани обављања послова наставника, односно сарадника, будући да Закон предвиђа да ову одлуку доноси „високошколска установа“. Међутим, за разлику од претходно наведених ситуација које су прописане Законом, одредбом става 4. члана 133. Статута предвиђа се нови правни основ који је препрека за стицање звања наставника (не и сарадника), тако што се прописује да лице коме је по доношењу коначне одлуке изречена мера јавне осуде за повреду Кодекса професионалне етике не може стећи звање наставника. Оспореном одредбом става 5. члана 133. Статута, а којом су обухваћени и наставници и сарадници, прописано је да ако лице из става 4. овог члана има стечено звање наставника, односно сарадника, поступак одузимања звања се спроводи на начин прописан општим актима Универзитета. Налазећи да су одредбе ст. 4. и 5. члана 133. Статута у непосредној правној и логичкој вези, а имајући у виду да, сагласно одредби члана 54. став 1. Закона о Уставном суду, у поступку оцењивања уставности и законитости Уставни суд није везан захтевом иницијатора, Суд је приступио испитивању уставности и законитости и одредбе става 4. и одредбе става 5. члана 133. Статута.

Полазећи како од разлога иницијатора, тако и од одговора доносиоца Статута, Уставни суд је становишта да се приликом оцене сагласности наведених статутарних норми са Уставом и законом, као спорно уставноправно питање поставља, пре свега, питање обухвата и граница права на аутономију универзитета које је зајемчено одредбама члана 72. Устава. Другим речима, задатак Уставног суда је да испита и оцени да ли ситуације које су предвиђене одредбама члана 133. ст. 4. и 5. Статута представљају питања о којима универзитет самостално одлучује у оквиру Уставом зајемченог права на аутономију или уређивање ових питања спада у надлежност законодавца.

Аутономија универзитета зајемчена је одредбама члана 72. Устава. Одредбом става 1. члана 72. Устава начелно се утврђује јемство аутономије универзитета, високошколских и научних установа. Међутим, ово јемство није апсолутно и неограничено, будући да

се одредбом става 2. члана 72. Устава утврђује да универзитети, високошколске и научне установе самостално одлучују о свом уређењу и раду, у складу са законом. Дакле, уставно право на аутономију универзитета представља једно од права за које је, сагласно одредби члана 18. став 2. Устава, Уставом изричито предвиђено да се начин његовог остваривања прописује законом, при чему закон ни у ком случају не сме да утиче на суштину зајемченог права. У складу са наведеним уставним овлашћењима, а полазећи од надлежности Републике Србије да уређује и обезбеђује, између осталог, систем у области образовања, Народна скупштина је доношењем Закона о високом образовању уредила систем високошколског образовања. Основним одредбама тог закона уређена су питања академских слобода, аутономије и неповредивости академског простора. Тако је одредбама члана 5. Закона одређено да су академске слободе:

- 1) слобода научноистраживачког и уметничког рада, укључујући слободу објављивања и јавног представљања научних резултата и уметничких достигнућа, уз поштовање права интелектуалне својине и
- 2) слобода избора метода интерпретације наставних садржаја. Према одредбама члана 6. став 1. Закона, аутономија универзитета и других високошколских установа подразумева, у складу са овим законом: 1) право на утврђивање студијских програма; 2) право на утврђивање правила студирања и услова уписа студената; 3) право на уређење унутрашње организације; 4) право на доношење статута и избор органа управљања и других органа, у складу са овим законом; 5) право на избор наставника и сарадника; 6) право на издавање јавних исправа; 7) право на располагање финансијским средствима, у складу са законом; 8) право на коришћење имовине, у складу са законом; 9) право на одлучивање о прихватању пројеката и о међународној сарадњи. Ставом 2. члана 6. Закона је одређено да се права из става 1. овог члана остварују уз поштовање људских права и грађанских слобода и отворености према јавности и грађанима. Надаље, одредбама члана 8. Закона је прописано да је простор високошколске установе неповредив и у њега не могу улазити припадници органа надлежног за унутрашње послове без дозволе надлежног органа те установе, осим у случају угрожавања опште сигурности, живота, телесног

интегритета, здравља или имовине (став 1.), као да се у академском простору не могу организовати активности које нису повезане са делатношћу одговарајуће високошколске установе, осим уз њену дозволу (став 2.). Уставни суд налази да је наведеним одредбама Закона о високом образовању законодавац, у складу са уставним налогом, целовито уредио начин остваривања зајемченог права на аутономију универзитета, и то тако што је не само детаљно уредио сва питања која се односе на самостално одлучивање универзитета и других високошколских установа о свом уређењу и раду из става 2. члана 72. Устава, већ је прописивањем неповредивости академског простора Законом уредио један од суштинских елемената начелног јемства аутономије универзитета, односно високошколских установа. Такође, Уставни суд сматра да и законске одредбе о академским слобода представљају како начин уређивања зајемчене слободе научног и уметничког стварања из члана 73. став 1. Устава, тако и неодвојиви део аутономије универзитета.

Полазећи од претходно наведеног, Уставни суд је оценио да је зајемчено право на аутономију универзитета Законом о високом образовању уређено у складу са Уставом.

Како је једно од Законом прописаних права у остваривању аутономије универзитета и других високошколских установа, а које се односи на наставно особље универзитета и других високошколских установа, право на избор наставника и сарадника (члан 6. став 1. тачка 5) Закона), неопходно је сагледати одредбе Закона о високом образовању којима се уређују услови за избор у звање наставника, стицање звања наставника и заснивање радног односа, као и одредбе Закона којима су ова питања уређена у односу на сараднике на високошколским установама. Уставни суд истиче да се право на избор наставника и сарадника, као један од елемената аутономије универзитета и других високошколских установа, остварује на два начина. Први и основни начин је самосталан избор лица које испуњава прописане услове за избор у одређено звање наставника, односно сарадника, након спроведеног прописаног поступка за стицање звања и заснивање радног односа. Други начин је самостално уређивање појединих питања која се тичу услова за избор и/или поступка у коме се стиче

одређено звање и заснива радни однос. Наиме, уређујући систем високог образовања који обухвата и наставно особље (наставнике и сараднике) на високошколским установама, те тиме и питања која се тичу њиховог радноправног статуса, будући да се стицањем одређеног звања заснива радни однос, законодавац је, сагласно одредби члана 60. став 1. Устава којом је утврђено да се право на рад јемчи у складу са законом и одредби члана 21. став 1. Устава којом је утврђено да су сви једнаки пред Уставом и законом, био у обавези да, једнако за све високошколске установе, уреди питања везана за врсте звања на високошколским установама, опште и/или посебне услове за избор у одређено звање, битне елементе поступка за стицање звања и заснивање радног односа и трајање радног односа за прописана звања. То истовремено значи да је уређивање само одређених сегмената ових питања могло бити препуштено високошколским установама.

На темељу претходно наведеног, законодавац је најпре одредбама члана 72. Закона, између осталог, утврдио ко се сматра наставним особљем у смислу овог закона и утврдио први општи услов због кога неко лице не може стећи звање наставника, односно сарадника, а то је да је правноснажном пресудом осуђено за кривично дело против полне слободе, фалсификовања исправе коју издаје високошколска установа или примања мита у обављању послова у високошколској установи. Одредбама члана 73. Закона одређена су звања наставника, као и у којим звањима наставници могу да обављају наставу према врсти студија високошколске установе, док су одредбама члан 74. Закона прописани услови за избор у звање наставника и то, најпре, одредбом става 1. овог члана, два општа услова за сва звања наставника – 1) да лице има одговарајући стручни, академски, научни, односно уметнички назив стечен на акредитованом студијском програму и акредитованој високошколској установи и 2) да има способности за наставни рад, а потом, одредбама ст. 2. до 11. истог члана, посебни услови за избор који се односе на свако од предвиђених звања. Одредбом става 12. члана 74. Закона дато је овлашћење високошколској установи да својим актом уреди ближе услове за избор у звање наставника у складу са минималним условима за избор у звање наставника на универзитету које утврђује Национални савет за високо образовање,

на предлог Конференције универзитета, односно Конференције академија и високих школа. Из наведеног следи да је високошколска установа овлашћена само да својим актом уреди ближе услове, а не да одређује нове услове за стицање звања наставника, с тим да ти ближи услови морају бити у складу са минималним условима које је утврдио Национални савет за високо образовање.

Одредбама члана 75. Закона уређено је стицање звања наставника и њихово заснивање радног односа у високошколским установама, и то тако што је, између осталог: прописана обавеза високошколске установе да распише конкурс за стицање звања и заснивање радног односа и крајњи рок за његово расписивање; одређен субјект који врши избор у звања наставника; одређена су звања наставника са којима се заснива радни однос на одређени временски период (пет година) и звања наставника са којима се радни однос заснива на неодређено време; одређена лица која закључују уговор о раду; предвиђени елементи који се морају ценити приликом избора лица у звање наставника. Самосталној високошколској установи је препуштено да својим општим актом уреди начин и поступак заснивања радног односа и стицања звања (став 7. члана 75.), а такође је прописано да се оцена о резултатима ангажовања у развоју наставе и других делатности и оцена о резултатима постигнутим у обезбеђивању наставно-научног, односно уметничко-наставног подмлатка (елементи који се цене приликом избора у звање наставника), даје на основу услова које дефинише високошколска јединица у оквиру које лице изводи наставу, а у складу са општим актом самосталне високошколске установе (став 10. члана 75.).

Када је реч о звањима сарадника на високошколским установама Законом су прописане врсте звања (члан 82.) и општи услови за избор у свако од предвиђених звања, док је прописивање посебних услова за избор у одређено звање препуштено високошколским установама (чл. 83. до 87.).

Уставни суд констатује да из изложених законских одредаба произлази да сферу аутономног (самосталног) уређивања избора наставника и сарадника од стране високошколске установе чине питања која се односе на: 1) прописивање ближих услова за избор у

звања наставника, и то у складу са минималним условима за избор које је утврдио Национални савет за високо образовање, 2) прописивање посебних услова за избор у звања сарадника, 3) уређивање начина и поступка заснивања радног односа и стицања звања наставника и 4) уређивање питања која се односе на давање оцене о резултатима ангажовања у развоју наставе и других делатности и оцене о резултатима постигнутим у обезбеђивању наставно-научног, односно уметничко-наставног подмлатка, као Законом прописаних елемената који се цене приликом избора у звања наставника.

За разлику од начина на који је законодавац уредио институт стицања звања наставника и сарадника, Закон о високом образовању не познаје институт „одузимања звања“ или „губитка звања“. Наиме, из одредаба Закона произлази да су прописана три основа по којима долази до престанка радног односа, и то два која се односе и на наставнике и на сараднике и један који се односи само на наставнике. Први основ престанка радног односа лица које има стечено звање наставника или сарадника на високошколској установи је одлука о забрани обављања послова наставника, односно сарадника, коју високошколска установа доноси ако је лице правоснажно осуђено за неко од таксативно Законом наведених кривичних дела (члан 72. став 6. у вези ст. 4. и 5.). Други основ престанка радног односа последично је везан за Законом прописано трајање радног односа за сва звања наставника, изузев звања редовни професор и професор струковних студија који заснивају радни однос на неодређено време, као и за сва звања сарадника. Трећи основ се односи само на престанак радног односа наставника због навршених година живота и стажа осигурања (члан 93.), при чему је у овом случају законодавац чак изричито прописао да наставник коме је радни однос престао због одласка у пензију задржава звање које је имао у тренутку пензионисања (став 5. члана 93.). У свим осталим случајевима до престанка радног односа наставника или сарадника може доћи само из разлога и на начин који је прописан Законом о раду.

Разматрајући одредбе члана 133. ст. 4. и 5. Статута у контексту, са једне стране, зајемченог права на аутономију универзитета и, са друге стране, надлежности законодавца да уреди систем високог образовања

и да, у складу са уставним налогом, уреди начин остваривања права на аутономију универзитета, а полазећи од претходно изнете оцене да је Законом о високом образовању зајемчено право на аутономију универзитета уређено у складу са Уставом, Уставни суд налази да се одредбом члана 133. став 4. Статута у правни систем уводи нови општи услов који представља препреку за стицање звања наставника – изречена мера јавне осуде за повреду Кодекса професионалне етике. Основаност изнете оцене Уставног суда да прописивање да лице коме је по доношењу коначне одлуке изречена мера јавне осуде за повреду Кодекса професионалне етике не може стећи звање наставника, представља нови, самостални, општи услов чије наступање је препрека за стицање звања наставника, потврђује и то што ова одредба заправо представља својеврстан пандан законској норми која је преузета одредбом става 1. истог члана Статута, сагласно којој звање не може стећи лице које је правоснажно осуђено за неко од тзв. инфамних кривичних дела. С обзиром на то да се одредба члана 133. став 4. Статута ни на који начин не може тумачити као прописивање ближих услова за избор у звања наставника, и то у складу са минималним условима за избор које је утврдио Национални савет за високо образовање, а што је питање чије је уређивање, у оквиру остваривања права на аутономију, Законом препуштено високошколским установама, Уставни суд је утврдио да наведена одредба Статута излази изван оквира Уставом зајемченог права на аутономију универзитета зато што прописивање општих услова за стицање звања наставника представља материју која се уређује законом, једнако за сва лица која претендују на стицање било ког звања наставника на било којој високошколској установи у Републици Србији.

Имајући у виду изложено, Уставни суд је утврдио да одредба члана 133. став 4. Статута није у сагласности са одредбама члана 72. Устава. Суд додатно указује и да се спорном одредбом Статута, без разумног и оправданог разлога, доводе у различит правни положај лица која стичу звања наставника и лица која стичу звања сарадника, будући да се прописани општи услов односи само на стицање звања наставника, а јавна осуда за повреду Кодекса професионалне етике може бити изречена и лицу које стиче звање сарадника, једнако као

што за тзв. инфамна кривична дела правоснажно могу бити осуђена и лица која стичу звање наставника и лица која стичу звање сарадника.

Оцењујући сагласност наведене статутарне одредбе са законом, Уставни суд је утврдио да ова одредба није у сагласности са одредбом члана 74. став 12. Закона о високом образовању.

Оспореном одредбом става 5. члана 133. Статута се као правна последица за лица која имају стечено звање наставника, односно сарадника, а којима је по доношењу коначне одлуке изречена мера јавне осуде за повреду Кодекса професионалне етике, предвиђа одузимање звања по поступку који се спроводи на начин прописан општим актима Универзитета.

Оцењујући сагласност оспорене одредбе члана 133. став 5. Статута са Уставом и законом, Уставни суд истиче да је стицање одређеног звања наставника, односно сарадника правни основ за заснивање радног односа у високошколској установи у којој је звање стечено. Самим тим, „одузимање звања“ као својеврсна санкција за изречену меру јавне осуде за повреду Кодекса професионалне етике, производи непосредне правне последице на радноправни статус лица коме је „одузето звање“, и то у виду престанка радног односа, без обзира на то што ову правну последицу Статут није експлицитно предвидео. Будући да се, сагласно одредби члана 60. став 1. Устава, право на рад јемчи у складу са законом, то значи да се садржина права на рад, а која обухвата и престанак радног односа, уређује законом. Као што је претходно већ истакнуто, Закон о високом образовању, са једне стране, уопште не познаје институт „одузимања звања“ или „губитка звања“, док су, са друге стране случајеви у којима долази до престанка радног односа наставника, односно сарадника уређени тим законом. Законодавац је једино у случају престанка радног односа наставнику због навршених година живота и стажа осигурања, уређујући могућност продужења радног односа наставнику који је испунио услове за престанак радног односа по овом основу, прописао да ближе критеријуме за закључење уговора о раду након 65. године живота доноси Национални савет за високо образовање, а високошколска установа, односно универзитет може статутом да

пропише и додатне критеријуме (члан 93. став 4. Закона). Дакле, високошколска установа није овлашћена да уређује основе престанка радног односа. Уставни суд наглашава да ни одредбама Закона о раду („Службени гласник РС“, бр. 24/05, 61/05, 54/09, 32/13, 75/14, 13/17-Одлука УС, 113/17 и 95/18-аутентично тумачење) прописивање основа престанка радног односа није препуштено послодавцу. Уставни суд додатно указује да у конкретном случају уставноправно није могућа било каква аналогија између правних последица правоснажне осуде за тзв. инфамно кривично дело и коначном одлуком изречене мере јавне осуде за повреду Кодекса професионалне етике. Ово из разлога што су правне последице осуде за кривично дело прописане Законом и то тако што је законски основ за престанак радног односа претходно донета одлука о забрани обављања послова наставника, односно сарадника.

Имајући у виду да је, по оцени Уставног суда, „одузимање звања“ наставника, односно сарадника, по било ком основу, материја која се уређује законом, а не општим актима високошколске установе, Суд је утврдио да одредба члана 133. став 5. Статута није у сагласности са зајемченим правима на рад и на аутономију универзитета из чл. 60. и 72. Устава. Истовремено, Уставни суд је утврдио да спорна одредба није у сагласности ни са одредбама члана 6. Закона о високом образовању којом је одређено шта, у складу са овим законом, подразумева аутономија универзитета.

Како је утврђено да одредбе члана 133. ст. 4. и 5. Статута нису сагласне са Уставом и законом, то је неопходно из правног поретка уклонити и наслов изнад члана 133. Статута у делу који гласи: „и повреду Кодекса“.

Полазећи од свега наведеног, а имајући у виду да је у току спроведеног претходног поступка правно стање потпуно утврђено и да прикупљени подаци пружају поуздан основ за одлучивање, Уставни суд је, сагласно одредби члана 53. став 3. Закона о Уставном суду, без доношења решења о покретању поступка, утврдио да наслов изнад члана 133. у делу који гласи: „и повреду Кодекса“ и одредбе члана 133. ст. 4. и 5. Статута Универзитета у Београду нису у сагласности са Уставом и законом, одлучујући као у тачки 1. изреке.

VI

Оцена сагласности Правилника о поступку утврђивања
неакадемског понашања у изради писаних радова
са Уставом и законом

1. Оцена одредаба чл. 8. и 8а Правилника

Поводом оспоравања уставности и законитости одредаба чл. 8. и 8а Правилника о поступку утврђивања неакадемског понашања у изради писаних радова („Гласник Универзитета“, бр. 193/16, 196/16, 197/17, 199/17, 203/18, 206/18, 212/19 и 214/20), којима је уређен поступак одузимања звања због изречене мере јавне осуде за повреду Кодекса професионалне етике (у даљем тексту: Кодекс), Уставни суд истиче да како је Суд претходно утврдио да одредба члана 133. став 5. Статута Универзитета у Београду, којом је прописано да се поступак одузимања звања наставнику, односно сараднику по доношењу коначне одлуке о изреченој мери јавне осуде за повреде Кодекса, спроводи на начин прописан општим актима Универзитета, није у сагласности са Уставом и законом, то самим тим ни оспорене одредбе чл. 8. и 8а Правилника, којима је тај поступак уређен, нису у сагласности са Уставом и законом из истих разлога наведених за оцену уставности и законитости члана 133. став 5. Статута, којима је дато овлашћење Универзитету да својим општим актима уреди поступак одузимања звања.

Како је утврђено да одредбе чл. 8. и 8а Правилника у целини нису сагласне са Уставом и законом, то је неопходно из правног поретка уклонити и наслов изнад ових одредаба, који гласи: „Поступак одузимања звања због изречене мере јавне осуде за остале повреде Кодекса“, имајући у виду да се под овим рубрумом налазе само наведени чланови Правилника.

Имајући у виду да су оспорене одредбе чл. 8. и 8а Правилника у непосредној правној вези са одредбом члана 133. став 5. Статута за коју је Уставни суд утврдио да је у току спроведеног претходног поступка правно стање потпуно утврђено и да прикупљени подаци пружају поуздан основ за одлучивање, те да је одлучио без доношења решења о покретању поступка, то је Уставни суд, сагласно одредби

члана 53. став 3. Закона о Уставном суду, и у односу на спорне одредбе чл. 8. и 8а Правилника, без доношења решења о покретању поступка, утврдио да наслов изнад члана 8. који гласи: „Поступак одузимања звања због изречене мере јавне осуде за остале повреде Кодекса“ и одредбе чл. 8. и 8а Правилника о поступку утврђивања неакадемског понашања у изради писаних радова нису у сагласности са Уставом и законом, одлучујући као у тачки 2. изреке.

С обзиром на то да је утврдио да питања уређена оспореним одредбама чл. 8. и 8а Правилника не могу бити предмет самосталног уређивања Универзитета, јер се ради о законској материји, Уставни суд указује да је ово довољан разлог за доношење одлуке којом се утврђује несагласност наведених одредаба оспореног општег акта са Уставом и законом, без упуштања у оцену основаности осталих навода иницијатора.

2. Оцена одредбе члана 9. Правилника

Одредбу члана 9. Правилника, која је по својој правној природи прелазног карактера, а којом је прописано да ће се поступци започети пре ступања на снагу Кодекса и овог правилника окончати по одредбама Кодекса, Правилника о раду етичких комисија и Одбора за професионалну етику Универзитета у Београду и овог правилника, иницијатори оспоравају са становишта њене сагласности са начелом владавине права из члана 3. Устава и принципом забране повратног дејства закона и других општих аката из члана 197. ст. 1. и 2. Устава. Разлози оспоравања наведени су у делу I ове одлуке.

Разматрајући основаност навода иницијатора о несагласности оспорене одредбе Правилника са уставним принципом (апсолутне) забране повратног дејства општих правних аката ниже правне снаге од закона, Уставни суд указује да је забрана повратног (ретроактивног) дејства закона и других општих аката битан елемент правне сигурности у правно уређеној држави која се темељи на начелу владавине права, те је стога правило да сви општи акти делују *pro futuro*. Управо због значаја који има, у нашем правном систему забрана ретроактивности је утврђена као један од уставних принципа на којима почива уставност и законитост у правном поретку Републике

Србије. Искључујући приликом овог разматрања специфичности кривичног законодавства, Уставни суд подсећа да принцип из члана 197. Устава допушта изузетак од забране повратног дејства општих аката само у односу на поједине одредбе закона, и то само уколико су испуњени Уставом утврђени услови. Дакле, када је реч о актима ниже правне снаге од закона, правило без изузетка је да новодонети општи акт производи дејство од дана његовог ступања на снагу (односно од дана почетка примене ако је примена самим тим актом одложена). Ово даље значи да новодонети акт не може имати дејство на правне ситуације и односе који представљају тзв. свршена факта (*facta praeterita*). У том смислу, Уставни суд истиче да приликом испитивања да ли одређени општи акт има ретроактивно дејство или не, треба оценити да ли се његово дејство протеже и на свршене/окончане правне ситуације или се његова примена односи на тзв. факта у току (*facta pendencia*), тј. на правне ситуације које нису окончане. Уколико општи акт производи правно дејство на окончане правне ситуације и односе, такво дејство има карактер ретроактивности и представља повреду принципа забране повратног дејства. Но, уколико се општи акт односи на правне ситуације које јесу настале пре његовог ступања на снагу/почетка примене, али су и даље у току, односно ако општи акт производи правно дејство на затечене односе који се настављају у будућности, онда нема повреде принципа забране повратног дејства општег акта, већ се ради о тзв. „привидној ретроактивности“ која се у правној литератури означава и као „ретроспективност“. Према устаљеној пракси Уставног суда, када се ради о општим актима којима се уређују правила одређеног поступка, доносилац општег акта има не само право, већ и обавезу да уреди питање према којим процесним правилима ће се окончати раније започети поступци, при чему не повређује уставни принцип забране повратног дејства општег акта ако приликом уређивања прелазног режима пропише да ће се раније започети поступци окончати према новодонетим правилима поступка, као што је правно могуће предвидети окончавање започетих поступака према пропису који је важио у време када је поступак започет.

Примењујући претходно изнете ставове на конкретан уставносудски спор, Уставни суд указује да се, према одредбама члана

1. оспореног Правилника, овим правилником ближе уређује поступак утврђивања неакадемског понашања на Универзитету у Београду и факултетима и институтима у његовом саставу предвиђеног Кодексом професионалне етике Универзитета у Београду, а који се примењује на све писане радове наставног и научног особља и студената Универзитета (дипломски или завршни рад, мастер рад, специјалистички рад, магистарски рад, докторска дисертација, рад у часопису, уџбеник, монографија, поглавља у зборницима и сл.), као и на извештаје о наставном и научноистраживачком раду (став 1.), те да се поступак утврђивања неакадемског понашања предвиђен овим правилником примењује на плагирање, лажно ауторство, измишљање и кривотворење резултата и аутоплагирање (став 2.). Из предмета оспореног Правилника произлази да се ради о општем правном акту који има процесноправну природу. Стога се не може закључити да је оспорена одредба члана 9. Правилника *prima facie* несагласна са одредбама члана 197. Устава.

Међутим, Уставни суд наглашава да се изложено правно становиште односи само на ситуације када је новодонети општи акт по својој садржини искључиво процесноправне природе. То, по мишљењу Уставног суда, конкретно значи: 1) да новодонети општи акт не „уводи“ у поступак одредбе материјалноправне природе које претходно нису постојале у правном поретку; 2) да тренутак када је поступак започео „веже“ за општи акт којим су у то време била уређена правила поступка; 3) да окончање започетих поступака одреди искључиво у односу на важећа правила процесноправне природе. По оцени Уставног суда, у случају да било који од ова три услова није испуњен, основано се као спорно може поставити питање сагласности прописаног прелазног режима и са начелом владавине права из члан 3. Устава, јер начело владавине права као једно од основних начела на којима почива свако демократско друштво у својој бити подразумева да правни поредак својим грађанима гарантује правну сигурност и предвидивост њихових права, обавеза и последица непоступања у складу са прописаним правним нормама.

Приступајући разматрању наведеног спорног питања, Уставни суд је утврдио следећи чињенице од значаја за одлучивање:

Оспорени Правилник о поступку утврђивања неакадемског понашања у изради писаних радова, који је донет 2016. године, не садржи одредбу да његовим ступањем на снагу престаје да важи раније донети општи акт Универзитета којим је био уређен овај поступак, из чега следи да је поступак утврђивања неакадемског понашања у изради писаних радова овим општим актом први пут уређен. Наведену чињеницу Суд је утврдио и провером општих аката Универзитета објављених у „Гласнику Универзитета у Београду“ у периоду од новембра 2007. године, када је објављен претходно важећи Кодекс професионалне етике на Универзитету у Београду, до јуна 2016. године, када је донет оспорени Правилник.

С обзиром на то да оспорена одредба члана 9. Правилника уређује окончање поступака који су започети пре ступања на снагу Кодекса и овог правилника, Уставни суд је утврдио да је важећи Кодекс професионалне етике Универзитета у Београду донет 2016. године и објављен у „Гласнику Универзитета у Београду“, број 193/16. Његовим ступањем на снагу престао је да важи Кодекс професионалне етике на Универзитету у Београду („Гласник Универзитета у Београду“, број 137/07). Стога је Уставни суд испитивао, прво, да ли је Кодекс из 2007. године предвиђао правила поступка за утврђивање његових повреда. Суд је утврдио да је раније важећи Кодекс имао свега 12 чланова, којима су: одредбама чл. 1. и 2. били одређени циљеви доношења Кодекса и „основна начела дефинисана Уставом Републике Србије која су полазиште сваког рада и деловања на Универзитету“; затим је одредбама члана 3. био дефинисан садржај Кодекса („Етички кодекс садржи морална начела и начела професионалне етике сходно којима се понашају сви чланови академске заједнице Универзитета у свом професионалном и јавном деловању.“), круг лица на које се Кодекс примењује и посебно је било одређено да „одлуке донете у поступку примене Етичког кодекса делују својим ауторитетом и могу бити основ за доношење одлуке у смислу Закона о високом образовању.“; одредбе члана 4. предвиђале су пет основних етичких канона („у оквиру којих су прописани стандарди понашања прилагођени потребама Универзитета, као и морално неприхватљиво понашање на Универзитету и у вези с њим“); одредбама чл. 5. до 9. сваки од

основних етичких канона био је детаљније разрађен, уз навођење, за сваки од њих, шта се (у оквиру датог канона) сматра морално неприхватљивим понашањем; одредбом члана 5. којом је био разрађен канон 1. – Однос према професији, као један од стандарда који су дужни да „остварују“ сви чланови академске заједнице било је предвиђено „испољавање интелектуалног поштења“, при чему је даље било одређено да се „као морално неприхватљиво понашање посебно издваја сваки облик плагирања радова и идеја учињен од стране члана академске заједнице“, с тим што нису били одређени ни садржина, ни облици плагирања; одредбе чл. 10. до 12. биле су означене као „Завршне одредбе“. Кодекс није садржао мере за повреду прописаних канона, односно за утврђено морално неприхватљиво понашање, није уређивао поступак, нити органе и тела који су надлежни за утврђивање повреда, односно за уређивање поступка у коме се утврђује повреда.

Друго питање које је Уставни суд разматрао везано је за утврђивање да ли и у којој мери постоје разлике између Кодекса из 2007. године и важећег Кодекса из 2016. године. У том смислу, Суд је утврдио да је Кодекс који је на правној снази по обиму и садржини знатно шири од претходног, при чему је циљ доношења Кодекса остао исти – очување достојанства професије, унапређивање моралних вредности, заштита вредности знања и подизање свести о одговорности свих чланова универзитетске заједнице на Универзитету у Београду (члан 1. став 1.). Уставни суд налази да је са становишта овог уставног поступка потребно указати на следеће разлике. Прво, Уставни суд примећује да важећи Кодекс не садржи одредбу о томе да одлуке донете у поступку примене Кодекса делују својим ауторитетом и да могу бити основ за доношење одлука у смислу Закона о високом образовању, а из које је недвосмислено произлазило да одлука којом је утврђена повреда Кодекса нема непосредно правно дејство на права, статус и обавезе лица које је повредило морална начела и начела професионалне етике, односно сама по себи не производи правне, већ својеврсне моралне последице, али може бити основ за доношење правно обавезујуће одлуке у складу са Законом. Са друге стране, важећи Кодекс садржи одредбу члана 3. према којој поступци прописани Кодексом не представљају замену за грађанске, кривичне, управне, дисциплинске и друге поступке који су

уређени законима и општим актима Универзитета и његових чланица. Уставни суд констатује да ни важећим Кодексом није прописан било какав поступак, те је више него очигледно да претпостављена намера доносиоца Кодекса да се одлука донета у поступку утврђивања да ли је учињена повреда Кодекса не може сматрати пресуђеном ствари у било ком другом поступку, није формулисана на правно ваљан начин. Следећа битна разлика између ова два акта је у томе што Кодекс из 2007. године као морално неприхватљиво понашање наводи „сваки облик плагирања радова и идеја учињен од стране члана академске заједнице“, с тим што, као што је речено, нису били одређени ни садржина, ни облици плагирања. Насупрот томе, важећи Кодекс садржи чак пет одредаба (чл. 21. до 25.) којима се посебно дефинишу и уређују плагирање, лажно ауторство, измишљање и кривотворење резултата и аутоплагирање. Сагласно својој одредби члана 1. став 2. оспорени Правилник управо уређује поступак неакадемског понашања за наведене повреде Кодекса. Као што је претходно наведено, ни важећи Кодекс не уређује поступак за утврђивање повреда, не садржи мере које се могу изрећи због учињене повреде, већ једино, одредбама чл. 36, 37. и 38. одређује „Органе и тела за спровођење Кодекса“.

Из изложеног следи да Кодекс није, нити је био општи акт којим је на било који начин уређиван поступак утврђивања неакадемског понашања. Његову садржину и 2007. и 2016. године чине искључиво одредбе материјалноправне природе. Такође, оспорени Правилник је донет ради уређивања поступка за повреде које, за разлику од важећег Кодекса, Кодексом из 2007. године, за који се везује започињање поступка који нису окончани, нису биле уређене ни на јасан, ни на целовит начин.

Будући да оспорена одредба Правилника предвиђа да ће се започети поступци окончати, између осталог, и по одредбама Правилника о раду етичких комисија и Одбора за професионалну етику Универзитета у Београду, Уставни суд је анализирао и овај општи акт. Спроведеном анализом Суд је утврдио да општи акт из члана 9. оспореног Правилника више није у правном поретку, јер је престао да важи ступањем на снагу Правилника о поступку утврђивања етичке одговорности на Универзитету у Београду („Гласник Универзитета у Београду“ број 229/21 од 27. октобра 2021. године), сагласно одредби

члана 24. тог правилника. Иако је већ ова утврђена чињеница од значаја за одлучивање Суда, Уставни суд је испитао и чињенице везане за општи акт који се наводи у оспореном члану 9. Правилника. Наиме, истовремено са доношењем оспореног Правилника и новог Кодекса, Сенат Универзитета је 2016. године донео и општи акт под називом „Правилник о раду етичких комисија и Одбора за професионалну етику Универзитета у Београду“. Основни текст Правилника је објављен у „Гласнику Универзитета у Београду“ број 193/16, а његове измене и допуне у „Гласнику Универзитета у Београду“, број 199/17, број 203/18 и број 215/20. Мада сам назив Правилника упућује на то да се ради о општем акту чије одредбе имају карактер пословника о раду означених стручних органа, садржина Правилника нимало не одговара његовом називу. Ово стога што су управо Правилником о раду етичких комисија и Одбора за професионалну етику Универзитета у Београду прописане мере за повреду Кодекса и у потпуности је уређен поступак по захтеву за утврђивање повреде Кодекса.

Везано за прописивање мера за повреду Кодекса, одредбама члана 16. наведеног Правилника је било предвиђено: да су мере за повреду Кодекса опомена, јавна опомена и јавна осуда (став 1.); да се опомена изриче учиниоцу повреде етичких начела за кога се може очекивати да ће писано упозорење без објављивања довољно утицати на њега да више не врши повреде Кодекса, као и да се опомена уноси у евиденцију о изреченим мерама упозорења, али не чини саставни део досијеа наставника, сарадника, истраживача, студента и запосленог (став 2.); да се јавна опомена изриче учиниоцу повреде Кодекса за кога се може очекивати да ће мера објављивања довољно утицати на њега да више не врши повреде Кодекса, као и да се јавна опомена објављује на седници наставно-научног већа факултета, односно научног већа института и Савета факултета на коме је учинилац повреде Кодекса запослен или студира (став 3.); да се јавна осуда изриче учиниоцу повреде Кодекса за кога се може очекивати да ће мера објављивања довољно утицати на њега да више не врши повреде Кодекса, као и да се јавна осуда објављује на седници Савета и Сената Универзитета, на седницама наставно-научних већа, односно научних већа свих чланова Универзитета, на седници Савета факултета на коме је запослен, у „Гласнику

Универзитета у Београду“, као и на огласним таблама и интернет страни Универзитета (став 4.); да о врсти мере из става 1, овог члана одлучује надлежни орган за вођење поступка (став 5.); да се облик и висина мере из овог члана одређују у зависности од – 1) тежине учињене повреде као и штете која је нанета угледу Универзитета и његових чланица и 2) активности које је учинилац предложио да ће предузети у сврху отклањања последица повреда Кодекса (став 6.). Одредбама члана 17. наведеног Правилника била је одређена сврха мера тако што је било предвиђено да изрицање мера из члана 16. овог правилника представља израз неслагања академске заједнице са недопуштеним понашањем из Кодекса, као друштвено неприхватљивим поступањем, те да мере имају за првенствени циљ безусловно ограђивање Универзитета и његових чланица од наведеног понашања, као и упућивање поруке најширој јавности да су такви облици понашања непримерени члановима академске заједнице (став 1.), док је ставом 2. истог члана било прописано да одговорност учиниоца не утиче на његову евентуалну одговорност по другим основима.

Уставни суд је из наведених одредаба несумњиво утврдио да мере за повреду Кодекса које су биле прописане Правилником о раду етичких комисија и Одбора за професионалну етику Универзитета у Београду нису имале карактер правне, већ моралне санкције и да изрицање било које од прописаних мера, само по себи, није производило правне последице везане за звање, научни назив или радноправни статус лица коме је изречена мера.

Из одредаба којима је био уређен поступак по захтеву за утврђивање повреде Кодекса (чл. 10. до 15. Правилника) произлази да се сагласно одредбама овог општег акта покретао и спроводио поступак и да се одлучивало о свим повредама Кодекса, осим о повредама које се односе на плагирање, лажно ауторство, измишљање и кривотворење резултата и аутоплагирање, а за које повреде је донет посебан Правилник који је оспорен пред Уставним судом. Међутим, иако се за остале повреде Кодекса спроводио поступак прописан одредбама Правилника о раду етичких комисија и Одбора за професионалну етику Универзитета у Београду и упркос томе што је тај правилник на општи начин уредио мере које се могу изрећи за повреде Кодекса, а које, као

што је речено, нису могле да произведу непосредне правне последице по лице коме су изречене, оспорени Правилник је: 1) суштински изменио карактер једне од мера која се може изрећи – јавне осуде (која се изриче учиниоцу повреде Кодекса за кога се може очекивати да ће мера објављивања довољно утицати на њега да више не врши повреде Кодекса), претварајући је у казнену санкцију која доводи до губитка звања или губитка научног назива доктора наука, а последично и до престанка радног односа ако се ради о лицу које је у радном односу на високошколској установи и 2) изашао изван оквира предмета уређивања одређеног самим тим правилником, тако што је прописао да се поступак одузимања звања покреће против свих лица којима је изречена мера јавне осуде за повреду Кодекса, дакле без обзира на то поводом које повреде Кодекса је мера јавне осуде изречена.

Коначно, имајући у виду да оспорена одредба члана 9. Правилника уређује окончање поступака који су започети пре ступања на снагу не само Кодекса, већ и овог правилника, Уставни суд је испитивао да ли се одредбама тог правилника уређују и нека питања која имају материјалноправни карактер. У том смислу, Уставни суд је нашао да мере за повреду Кодекса (опомена, јавна опомена и јавна осуда), од тренутка увођења у систем академске заједнице па до данас представљају мере које су првенствено усмерене на јачање етичког понашања у оквирима академске заједнице, односно оне немају карактер правне санкције. Изнету оцену Уставног суда потврђује и одредба члана 4. став 1. новодонетог Правилника о поступку утврђивања етичке одговорности на Универзитету у Београду („Гласник Универзитета у Београду“, број 229/21), којом је одређена сврха изрицања мера истоветна одредби члана 17. Правилника о раду етичких комисија и Одбора за професионалну етику Универзитета у Београду од 2016. године. Осим постизања ове сврхе, изречене мере до 2016. године нису имале никакво правно дејство на статусна питања лица којима је мера изречена. Међутим, оспореним Правилником једна од предвиђених мера за повреду Кодекса – јавна осуда, претворена је у правни основ за губитак звања, односно за губитак стеченог научног назива доктора наука. Штавише, као што је претходно истакнуто, изречена мера јавне осуде последично директно доводи и до престанка радног односа на

високошколској установи, лицу коме је због те мере одузето звање наставника, односно сарадника или научни назив доктора наука. Стога је Уставни суд утврдио да и одредбе оспореног Правилника, који је први пут донет 2016. године, садрже одредбе које по својој правној природи не спадају у процесне норме, већ у норме материјалног права.

На основу свега претходно утврђеног, Уставни суд је оценио:

– да сам оспорени Правилник у односу на који се цени тренутак започињања поступка који није окончан и применом чијих одредаба, између осталог, започети поступци треба да се окончају, садржи и одредбе које су по својој природи материјалноправног карактера, а које нису постојале у правном поретку пре његовог ступања на снагу;

– да је Кодекс професионалне етике као други општи акт у односу на који се цени започињање поступка и на основу чијих одредаба започети поступци треба да се окончају у целини општи акт материјалног, а не процесног права, те стога по својој правној природи не може бити општи акт који је од утицаја на окончање започетих поступака;

– да важећи Кодекс из 2016. године садржи повреде које нису биле предвиђене Кодексом који је био на правној снази до 2016. године, односно да на другачији и свеобухватнији начин уређује повреде које се односе на неакадемско понашање у изради писаних радова;

– да Правилник о раду етичких комисија и Одбора за професионалну етику Универзитета у Београду из 2016. године, чијом применом треба да се окончају започети поступци није више у правном поретку.

На темељу претходно изнетих оцена, а након детаљне анализе целокупног правног оквира који је релевантан за одлучивање о спорном питању, Уставни суд је утврдио да оспорена одредба члана 9. Правилника о поступку утврђивања неакадемског понашања у изради писаних радова није у сагласности са начелом владавине права из члана 3. Устава и са принципом забране повратног дејства закона и општих аката из члана 197. Устава.

С обзиром на то да је да је у току спроведеног претходног поступка правно стање потпуно утврђено и прикупљени подаци пружају поуздан основ за одлучивање, Уставни суд је, сагласно одредби члана 53. став 3. Закона о Уставном суду, без доношења решења о покретању поступка, одлучио као у тачки 2. изреке.

Уставни суд додатно наглашава да је целовито уређивање питања академске честитости, а што свакако подразумева адекватно санкционисање неакадемског понашања, од посебног значаја не само за Универзитет у Београду, већ за друштво у целини, али указује да управо због демократског развоја друштва ова питања морају бити уређена на уставноправно утемељен начин.

VII

С обзиром на то да је Уставни суд у овом предмету донео коначну одлуку, то је, сагласно члану 56. став 3. Закона о Уставном суду, одбацио захтеве за обуставу извршења појединачних аката, односно радњи предузетих на основу оспорених одредаба Правилника, како је решено у тачки 3. изреке.

VIII

Сагласно свему изложеном, Уставни суд је, на основу одредаба члана 42а став 1. тачка 2), члана 45. тач. 1) и 4) и члана 46. тачка 3) Закона о Уставном суду и члана 89. Пословника о раду Уставног суда („Службени гласник РС“, број 103/13), донео Одлуку као у изреци.

На основу члана 168. став 3. Устава, наслов изнад члана 133. у делу који гласи: „и повреде Кодекса“ и одредбе члана 133. ст. 4. и 5. Статута Универзитета у Београду, наведеног у тачки 1. изреке, и наслов изнад члана 8. који гласи: „Поступак одузимања звања због изречене мере јавне осуде за остале повреде Кодекса“ и одредбе чл. 8, 8а и 9. Правилника о поступку утврђивања неакадемског понашања у изради писаних радова, наведеног у тачки 2. изреке, престају да важе даном објављивања Одлуке Уставног суда у „Службеном гласнику Републике Србије“.

(Београд; Број: IUо-107/2020)

ПРЕДСЕДНИК
УСТАВНОГ СУДА

Снежана Марковић